

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 28.7.2009
COM(2009) 373 τελικό

2009/0100 (CNS)

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ
ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΜΟΡΦΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ**

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ
ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΜΟΡΦΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΣΤΟΧΟΣ

Δύο διεθνείς πράξεις συνήφθησαν στις 23 Νοεμβρίου 2007 στο πλαίσιο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, ήτοι η Σύμβαση για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος και το Πρωτόκολλο σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής.

Το Πρωτόκολλο έχει σχεδιασθεί για να προσφέρει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου και προβλεψιμότητα στους υπόχρεους και δικαιούχους διατροφής. Στις 23 Φεβρουαρίου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη του Πρωτοκόλλου¹ από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Η Σύμβαση έχει ως στόχο να διασφαλίσει την αποτελεσματική ανάκτηση της διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος. Δεδομένου ότι η μεγάλη πλειοψηφία των αξιώσεων διατροφής αφορά παιδιά, η Σύμβαση είναι προ πάντων και κατά κύριο λόγο ένα μέτρο προστασίας των παιδιών. Η παρούσα πρόταση αφορά τη σύναψη της Σύμβασης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

2. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΟΙΝΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός ουσιαστικού δικαστικού χώρου, που θα βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων.

Στις 18 Δεκεμβρίου 2008, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009 για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής². Η σύναψη της Σύμβασης από την Κοινότητα θα ενισχύσει τους υφιστάμενους κοινοτικούς κανόνες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων διατροφής και την διοικητική συνεργασία μεταξύ των κεντρικών αρχών, με τη δημιουργία εναρμονισμένης δέσμης κανόνων εντός της Κοινότητας έναντι των τρίτων χωρών που θα γίνουν συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης.

3. Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ 2007 ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπραγματεύθηκε τη Σύμβαση με βάση τις διαπραγματευτικές οδηγίες που της δόθηκαν από το Συμβούλιο. Η Σύμβαση που προέκυψε συνάδει προς αυτές τις διαπραγματευτικές οδηγίες.

---

¹ COM (2009)81.

² ΕΕ L 7 της 10.1.2009, σ. 1. Η πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής, που εκδόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2005, συνοδευόταν από αξιολόγηση αντίκτυπου. Όλοι οι τομείς που καλύπτονται από τη Σύμβαση καλύπτονται επίσης από τον κανονισμό, ο οποίος ενισχύει περαιτέρω τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και σε ορισμένα θέματα προχωρεί περισσότερο από τη Σύμβαση. Επομένως, η προηγούμενη αξιολόγηση αντίκτυπου θεωρήθηκε επαρκής για να στηρίξει την έκδοση της παρούσας πρότασης.

Ο στόχος της Σύμβασης, ήτοι η διασφάλιση της αποτελεσματικής ανάκτησης της οικογενειακής διατροφής, επιδιώκεται βάσει συνδυασμού μέσων, που συμπεριλαμβάνουν (1) περιεκτικό σύστημα συνεργασίας μεταξύ των αρχών των συμβαλλόμενων κρατών στη διεκπεραίωση διεθνών αιτήσεων, (2) υποχρέωση των συμβαλλόμενων κρατών να καθιστούν διαθέσιμες αιτήσεις για την έκδοση και τροποποίηση αποφάσεων περί διατροφής, (3) διατάξεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική πρόσβαση σε διασυνοριακές διαδικασίες διατροφής, (4) σύστημα αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων περί διατροφής που εκδίδονται στα συμβαλλόμενα κράτη, (5) ταχείες και απλουστευμένες διαδικασίες για την αναγνώριση και εκτέλεση και (6) υποχρέωση λήψης αποτελεσματικών μέτρων για άμεση εκτέλεση.

Η Σύμβαση καλύπτει πολλά πρακτικά θέματα που μπορούν να επηρεάσουν τον τρόπο επιδίωξης των διεθνών αξιώσεων, π.χ. γλωσσικές απαιτήσεις, τυποποιημένα έντυπα και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με εθνικούς νόμους. Επίσης, ενθαρρύνει τη χρήση νέων τεχνολογιών πληροφορίας για την περικοπή του κόστους και των καθυστερήσεων.

Η Σύμβαση στο σύνολό της εφαρμόζεται υποχρεωτικά στις υποθέσεις διατροφής παιδιών. Όλα τα κεφάλαια εφαρμόζονται επίσης στις αιτήσεις για την αναγνώριση και εκτέλεση της συζυγικής διατροφής όταν υποβάλλονται σε συνδυασμό με αξίωση για διατροφή παιδιών. Οι άλλες αξιώσεις για την αναγνώριση και εκτέλεση της συζυγικής διατροφής υπάγονται στο υποχρεωτικό πεδίο εφαρμογής της σύμβασης, όμως στις αξιώσεις αυτές δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των κεφαλαίων II και III, που καθιερώνουν το σύστημα διοικητικής συνεργασίας μέσω κεντρικών αρχών και προβλέπουν τη συνδρομή σε υποθέσεις διατροφής παιδιών. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να δηλώσει ότι εφαρμόζει τη Σύμβαση ή μέρος της σε οποιοδήποτε άλλες υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας.

Η Σύμβαση προβλέπει ότι οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης μπορούν να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη της (άρθρο 59).

Το άρθρο 51 παράγραφος 4 προβλέπει τη ρήτρα αποσύνδεσης σύμφωνα με την οποία η Σύμβαση δεν έχει επιπτώσεις στην εφαρμογή των επίσημων πράξεων μιας περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα Σύμβαση, που έχουν υιοθετηθεί μετά τη σύναψη της Σύμβασης, για θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση, υπό τον όρο ότι αυτές οι επίσημες πράξεις δεν έχουν επιπτώσεις, στο πλαίσιο των σχέσεων των κρατών μελών της περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης με άλλα συμβαλλόμενα κράτη, για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης. Όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης, η Σύμβαση δεν έχει επιπτώσεις στους κανόνες της περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης, είτε αυτοί υιοθετήθηκαν πριν είτε μετά τη σύναψη της Σύμβασης.

Το άρθρο 62 περιλαμβάνει τη δυνατότητα διατύπωσης επιφυλάξεων και το άρθρο 63 τη δυνατότητα πραγματοποίησης δηλώσεων όσον αφορά ορισμένα άρθρα.

4. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σύμφωνα με τη νομολογία³ του Δικαστηρίου, η Κοινότητα έχει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα στους τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009. Ο εν λόγω κανονισμός καλύπτει όλους τους τομείς που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση. Επί τη βάση της προαναφερόμενης νομολογίας, τα θέματα που αφορούν την αναγνώριση και την εκτέλεση εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η διοικητική συνεργασία καθώς και οι κανόνες για τη νομική συνδρομή εμπίπτουν επίσης στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας εφόσον αυτοί οι κανόνες της Σύμβασης θα μπορούσαν να επηρεάσουν τους κοινοτικούς κανόνες.

Εάν δεν υπήρχαν κανόνες για τη διοικητική συνεργασία στην Κοινότητα, θα εφαρμόζονταν οι κανόνες της Σύμβασης. Οι κοινοτικοί κανόνες για τα θέματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής συνεργασίας, θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009 και η εφαρμογή των κανόνων της Σύμβασης μεταξύ των κρατών μελών θα μπορούσε να επηρεάσει αυτούς τους κοινοτικούς κανόνες. Η ρήτρα αποσύνδεσης (άρθρο 51 παράγραφος 4 της Σύμβασης) εγγυάται την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009 στην Κοινότητα, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τη διοικητική συνεργασία. Αυτή η ρήτρα δεν αποκλείει τον πιθανό αντίκτυπο της Σύμβασης στο κοινοτικό δίκαιο. Αντίθετα, η εισαγωγή ρήτρας αποσύνδεσης στη συμφωνία μπορεί να αποτελεί ένδειξη ότι οι κοινοτικοί κανόνες θα επηρεαστούν (βλέπε γνώμη 1/03 του ΔΕΚ). Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι ο στόχος της Σύμβασης στο σύνολό της έγκειται στη διασφάλιση της αποτελεσματικής ανάκτησης της διατροφής, ενώ οι κανόνες για τη διοικητική συνεργασία υφίστανται μόνο για την έκδοση και εκτέλεση των αποφάσεων περί διατροφής. Επιπλέον, οι κανόνες για τη διοικητική συνεργασία που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009 μπορούν να εφαρμόζονται σε αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε τρίτες χώρες. Επομένως, η Επιτροπή προτείνει να συνάψει μόνη της η Κοινότητα τη Σύμβαση.

Το άρθρο 62 παράγραφος 1 επιτρέπει στα συμβαλλόμενα κράτη, το αργότερο έως το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να διατυπώσουν μια ή περισσότερες από τις επιφυλάξεις οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 2 παράγραφος 2, 20 παράγραφος 2, 30 παράγραφος 8, 44 παράγραφος 3 και 55 παράγραφος 3.

Προτείνεται η μη διατύπωση επιφυλάξεων. Η Σύμβαση πρέπει να εφαρμοστεί ως έχει, και δεν υπάρχει λόγος περιορισμού του πεδίου εφαρμογής της σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 ή της αναγνώρισης και εκτέλεσης σύμφωνα με τα άρθρα 20 παράγραφος 2 και 30 παράγραφος 8. Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι κεντρικές αρχές των κρατών μελών πρέπει να συμφωνήσουν να επικοινωνούν με άλλες κεντρικές αρχές στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα εκτός από την επίσημη γλώσσα του ερωτώμενου κράτους μέλους. Συνεπώς, δεν πρέπει να διατυπωθεί επιφύλαξη του είδους που προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 3. Προς το παρόν, δεν χρειάζεται να εξετασθεί η σκοπιμότητα διατύπωσης επιφύλαξης δυνάμει του άρθρου 55 παράγραφος 3.

Το άρθρο 63 παράγραφος 1 προβλέπει τη δυνατότητα να γίνουν οι δηλώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 2 παράγραφος 3, 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), 16 παράγραφος 1, 24 παράγραφος 1, 30 παράγραφος 7, 44 παράγραφοι 1 και 2, 59 παράγραφος 3 και 61

---

³ Γνώμη 1/03 του Δικαστηρίου της 7^{ης} Φεβρουαρίου 2006 για την αρμοδιότητα της Κοινότητας να συνάψει τη νέα Σύμβαση του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

παράγραφος 1. Όλες οι δηλώσεις πρέπει να γίνουν από την Κοινότητα, δεδομένου ότι προτείνεται ότι μόνο αυτή θα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης.

Το άρθρο 59 παράγραφος 3 επιτρέπει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα να δηλώσει, κατά τον χρόνο της υπογραφής, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης, ότι ασκεί δικαιοδοσία σε όλα τα θέματα τα οποία διέπονται από την Σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη τα οποία έχουν μεταβιβάσει τη δικαιοδοσία τους σε αυτή δεσμεύονται από την εν λόγω Σύμβαση. Η Επιτροπή προτείνει να γίνει σχετική δήλωση.

Η εφαρμογή της Σύμβασης πρέπει να είναι ομοιόμορφη σε όλη την Κοινότητα. Σε σημαντικά ζητήματα, όπως το πεδίο εφαρμογής, αυτή η απαίτηση πρέπει να τηρείται χωρίς εξαίρεση. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3, οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να δηλώσει ότι θα επεκτείνει την εφαρμογή του συνόλου ή οποιουδήποτε μέρους της Σύμβασης σε οποιαδήποτε υποχρέωση διατροφής η οποία απορρέει από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας, συμπεριλαμβανομένων, ειδικότερα, και των υποχρεώσεων όσον αφορά τα ευάλωτα άτομα. Οποιαδήποτε τέτοια δήλωση δημιουργεί υποχρεώσεις μεταξύ δύο συμβαλλόμενων κρατών μόνο στο βαθμό που οι δηλώσεις τους καλύπτουν τις ίδιες υποχρεώσεις διατροφής και τα ίδια μέρη της Σύμβασης.

Η Επιτροπή προτείνει την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του συνόλου της Σύμβασης σε όλες τις υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας, γεγονός που θα σήμαινε ότι το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης θα ήταν το ίδιο με το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 έχει ευρύ πεδίο εφαρμογής για να εγγυάται την ίση μεταχείριση όλων των δικαιούχων διατροφής. Παρομοίως, το γεγονός ότι οι αξιώσεις διατροφής που δεν αφορούν παιδιά ή συζύγους είναι σπάνιες στηρίζει τη λογική της χρήσης των ίδιων κανόνων για όλες τις αξιώσεις διατροφής και αποτελεί επίσης επιχείρημα υπέρ της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της Σύμβασης. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη αναγνωρίζουν και εκτελούν αποφάσεις που αφορούν υποχρεώσεις διατροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης, της 2ας Οκτωβρίου 1973, για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σχετικών με υποχρεώσεις διατροφής χωρίς καμία από τις επιφυλάξεις που επιτρέπονται από το άρθρο 26 της εν λόγω Σύμβασης. Εάν το πεδίο εφαρμογής δεν επεκταθεί όπως προτείνεται, αυτό θα σήμαινε ότι τα εν λόγω κράτη μέλη θα οπισθοχωρούσαν στις σχέσεις τους με ορισμένες τρίτες χώρες.

Είναι σαφές ότι η Κοινότητα δεν πρέπει να κάνει δηλώσεις σχετικά με τη χρήση ελέγχου εισοδημάτων επικεντρωμένου στο παιδί δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 1. Είναι επίσης προφανές ότι δεν πρέπει να γίνουν δηλώσεις για εναλλακτική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 24 παράγραφος 1 δεδομένου ότι κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων η Κοινότητα ήταν υπέρ της περισσότερο αποτελεσματικής διαδικασίας όσον αφορά την αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 23. Επίσης, η υποβολή αιτήσεων αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας ρύθμισης διατροφής δεν πρέπει να περιορίζεται δυνάμει του άρθρου 30 παράγραφος 7.

Δεν είναι απαραίτητη η δήλωση σχετικά με τα μη ενοποιημένα νομικά συστήματα, που προβλέπεται στο άρθρο 61 παράγραφος 1, διότι η Σύμβαση πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε κράτος μέλος και σε κάθε εδαφική μονάδα. Επίσης το άρθρο 61 παράγραφος 3 ορίζει ότι εάν δεν γίνει καμία δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 61, η Σύμβαση επεκτείνεται σε όλες τις εδαφικές μονάδες του οικείου κράτους.

Σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις όπου υπάρχουν αντικειμενικοί και σοβαροί λόγοι για διαφοροποιημένη εφαρμογή της Σύμβασης, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να σημειώσουν εάν επιθυμούν να εφαρμόσουν τις θετικές δηλώσεις που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση.

Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να προσδιορίσει με δήλωσή του για κάθε αίτηση, εκτός από την περίπτωση αίτησης για αναγνώριση ή αναγνώριση και εκτέλεση μιας απόφασης περί διατροφής του άρθρου 10 παράγραφοι 1 στοιχείο α) και 2 στοιχείο α), οποιεσδήποτε επιπλέον πληροφορίες ή έγγραφα που απαιτούνται από την κεντρική αρχή του για τη διεκπεραίωση της αίτησης, ή από τις δικαστικές ή διοικητικές αρχές του για τη διεξαγωγή των αναγκαίων διαδικασιών. Η Επιτροπή δεν θα προβάλλει αντιρρήσεις εάν κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται σε αυτό το άρθρο διότι σε ορισμένες υποθέσεις μπορεί οι πρόσθετες πληροφορίες να είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης.

Σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1, οποιαδήποτε αίτηση και τα σχετικά έγγραφα συντάσσονται στην πρωτότυπη γλώσσα, και συνοδεύονται από μετάφραση σε επίσημη γλώσσα του ερωτώμενου κράτους ή σε άλλη γλώσσα την οποία το ερωτώμενο κράτος έχει αναφέρει, μέσω δήλωσης, ότι θα αποδέχεται, εκτός αν υπάρχει απαλλαγή από την υποχρέωση μετάφρασης από μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους αυτού. Προτείνεται να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αποδέχονται μεταφράσεις ακόμα και σε γλώσσες άλλες εκτός της επίσημης γλώσσας τους, δεδομένου ότι αυτό θα διευκόλυνε την εφαρμογή της Σύμβασης.

Σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2, κάθε συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει περισσότερες από μια επίσημες γλώσσες και δεν μπορεί, για λόγους εσωτερικού δικαίου, να αποδεχθεί για όλη την επικράτειά του έγγραφα σε μια από τις γλώσσες αυτές, με δήλωση προσδιορίζει τη γλώσσα στην οποία συντάσσονται αυτά τα έγγραφα ή οι μεταφράσεις, για υποβολή σε συγκεκριμένα τμήματα της επικράτειάς του. Προτείνεται να επιτραπεί αυτή η δυνατότητα για τα κράτη μέλη στα οποία διάφορες γλώσσες είναι επίσημες μόνο σε τμήμα της επικράτειάς τους (όπως στο Βέλγιο).

Τα κράτη μέλη τα οποία επιθυμούν να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στα άρθρα 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), 44 παράγραφος 1 ή 44 παράγραφος 2, πρέπει να γνωστοποιούν αυτές τις πληροφορίες στην Επιτροπή και να κοινοποιούν το περιεχόμενο των δηλώσεών τους παρέχοντας αντικειμενικούς και σοβαρούς λόγους. Εάν κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί μεταγενέστερα να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει δήλωση που το αφορά πρέπει να γνωστοποιήσει την πληροφορία αυτή στην Επιτροπή, η οποία θα την κοινοποιήσει κατόπιν στον θεματοφύλακα.

Δεδομένου ότι προτείνεται να αποτελεί μόνο η Κοινότητα συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης, τα κράτη μέλη πρέπει να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις πληροφορίες για τον προσδιορισμό της κεντρικής αρχής ή των κεντρικών αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 4 μαζί με κάθε πληροφορία που αφορά νόμους, διαδικασίες και υπηρεσίες που προβλέπεται στο άρθρο 57. Η Επιτροπή θα γνωστοποιήσει τις πληροφορίες αυτές στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης κατά το χρόνο σύναψης της Σύμβασης.

Προτείνεται η γνωστοποίηση όλων των πληροφοριών από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010. Η ημερομηνία αυτή αποτελεί επίσης την καταληκτική ημερομηνία για τη γνωστοποίηση στην Επιτροπή πληροφοριών σχετικά με τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών και τις γλώσσες σύμφωνα με το άρθρο 71 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της σύμβασης για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφοι 2 και 3,

την πρόταση της Επιτροπής⁴,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁵,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Κοινότητα καταβάλλει προσπάθειες για την εγκαθίδρυση κοινού δικαστικού χώρου, βασισμένου στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων.
- (2) Η Σύμβαση της 23^{ης} Νοεμβρίου 2007 για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος (εφεξής καλούμενη «η Σύμβαση») αποτελεί καλή βάση για παγκόσμιο σύστημα συνεργασίας και για την αναγνώριση και εκτέλεση σε υποθέσεις υποχρεώσεων διατροφής, προβλέποντας σχεδόν δωρεάν νομική συνδρομή σε υποθέσεις διατροφής παιδιών και απλουστευμένη διαδικασία για την αναγνώριση και εκτέλεση.
- (3) Τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση καλύπτονται επίσης από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής. Η Κοινότητα έχει αποκτήσει αποκλειστική αρμοδιότητα για όλα τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση και πρέπει επομένως να συνάψει τη Σύμβαση μόνη της. Τα κράτη μέλη θα δεσμεύονται από τη Σύμβαση δυνάμει της σύναψής της από την Κοινότητα. Το άρθρο 59 της Σύμβασης επιτρέπει στην Κοινότητα να υπογράψει, αποδεχθεί, εγκρίνει τη Σύμβαση ή να προσχωρήσει σε αυτή.
- (4) Δεν πρέπει να διατυπωθούν επιφυλάξεις στη Σύμβαση. Όλες οι αναγκαίες δηλώσεις πρέπει να γίνουν από την Κοινότητα, καθώς και οποιεσδήποτε μεταγενέστερες τροποποιήσεις και ανακλήσεις των δηλώσεων αυτών.

---

⁴ ΕΕ C της , σ. .

⁵ ΕΕ C της , σ. .

- (5) Με δήλωση, το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης πρέπει να επεκταθεί ώστε το σύνολο της Σύμβασης να εφαρμόζεται σε όλες τις υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματική ανάκτηση της διατροφής έναντι οποιουδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη στο μέτρο που οι δηλώσεις τους καλύπτουν τις ίδιες υποχρεώσεις διατροφής και τα ίδια μέρη της Σύμβασης.
- (6) Τα κράτη μέλη πρέπει να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή, έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010, εάν επιθυμούν να προβούν στις δηλώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), 44 παράγραφος 1 και 44 παράγραφος 2 της Σύμβασης, και να κοινοποιήσουν το περιεχόμενο κάθε ανάλογης δήλωσης, που πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικούς και σοβαρούς λόγους. Εάν οποιοδήποτε κράτος μέλος επιθυμεί μεταγενέστερα την τροποποίηση ή την ανάκληση δήλωσης, πρέπει να ενημερώσει την Επιτροπή ώστε η Επιτροπή να μπορεί να την κοινοποιήσει στον θεματοφύλακα.
- (7) Επίσης, τα κράτη μέλη πρέπει να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή, έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010, την κεντρική τους αρχή ή τις κεντρικές τους αρχές όπως αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Σύμβασης. Η Επιτροπή πρέπει να γνωστοποιήσει αυτές τις πληροφορίες στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά το χρόνο κατά τον οποίο κατατίθεται η επίσημη πράξη της επικύρωσης ή προσχώρησης, όπως απαιτείται από τη Σύμβαση. Εάν η προσδιορισθείσα κεντρική αρχή μεταβληθεί, τα κράτη μέλη πρέπει να γνωστοποιήσουν αυτή την πληροφορία στην Επιτροπή, η οποία τη διαβιβάζει κατόπιν στο Μόνιμο Γραφείο.
- (8) Τα κράτη μέλη πρέπει να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή, έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010, τις πληροφορίες σχετικά με νόμους, διαδικασίες και υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 57 της Σύμβασης. Η Επιτροπή πρέπει να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές στο Μόνιμο Γραφείο έως τη σύναψη της Σύμβασης από την Κοινότητα.
- (9) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, [το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.]
- (10) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η Σύμβαση της 23^{ης} Νοεμβρίου 2007 για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το (τα) πρόσωπο (-α) που είναι αρμόδιο(-α) να καταθέσουν εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την επίσημη πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 της Σύμβασης.

Το κείμενο της σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Κατά τη σύναψη της Σύμβασης, η Κοινότητα θα προβεί στις δηλώσεις που προβλέπονται στο Παράρτημα 1 της παρούσας απόφασης.

Οι δηλώσεις σχετικά με τα άρθρα 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και 44 παράγραφος 1 της Σύμβασης αναφέρονται σε εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010 θα έχουν ενημερώσει την Επιτροπή για την επιθυμία τους να προβούν στις δηλώσεις αυτές καθώς και για το περιεχόμενο των δηλώσεων αυτών.

Η δήλωση σχετικά με το άρθρο 44 παράγραφος 2 της Σύμβασης αφορά το Βέλγιο, το οποίο έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010 πρέπει να ενημερώσει την Επιτροπή για το περιεχόμενο της δήλωσης στην οποία θα προβεί.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010, την κεντρική τους αρχή ή τις κεντρικές τους αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Σύμβασης. Η Επιτροπή γνωστοποιεί τις πληροφορίες αυτές στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά το χρόνο κατά τον οποίο κατατίθεται η επίσημη πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 της Σύμβασης.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή, έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2010, τις πληροφορίες σχετικά με νόμους, διαδικασίες και υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 57 της Σύμβασης. Η Επιτροπή θα διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά τον χρόνο κατάθεσης της επίσημης πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 της Σύμβασης.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Δηλώσεις που πρέπει να γίνουν από την Κοινότητα κατά τον χρόνο σύναψης της Σύμβασης για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος (“Σύμβαση”) σύμφωνα με το άρθρο 63 της Σύμβασης αυτής

I. Δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 3 σχετικά με τη δικαιοδοσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση

1. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 3 της Σύμβασης, ότι ασκεί δικαιοδοσία σε όλα τα θέματα τα οποία διέπονται από τη Σύμβαση για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος (“Σύμβαση”). Τα κράτη μέλη της δεν θα υπογράψουν, αποδεχθούν, εγκρίνουν την Σύμβαση ούτε θα προσχωρήσουν σε αυτή, αλλά δεσμεύονται από τη Σύμβαση δυνάμει της σύναψής της από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

2. Τα παρόντα μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας είναι το Βασίλειο του Βελγίου, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Ιρλανδία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, η Κυπριακή Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λετονίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Δημοκρατία της Μάλτας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Ρουμανία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Δημοκρατία της Σλοβακίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

3. Ωστόσο, η παρούσα δήλωση δεν εφαρμόζεται στο Βασίλειο της Δανίας, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στις Συνθήκες.

4. Η παρούσα δήλωση δεν εφαρμόζεται στα εδάφη των κρατών μελών ως προς τα οποία δεν ισχύει η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ισχύει με την επιφύλαξη των πράξεων ή των θέσεων που ενδεχομένως θεσπίζονται δυνάμει της Σύμβασης από τα οικεία κράτη μέλη εξ ονόματος και προς το συμφέρον των εν λόγω εδαφών.

II. Δηλώσεις σχετικές με ορισμένες διατάξεις και θέματα

5. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 της Σύμβασης, ότι εφαρμόζει το σύνολο της Σύμβασης σε υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγωγιστείας.

6. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της Σύμβασης, ότι στ.. [να διευκρινισθούν το κράτος μέλος/τα κράτη μέλη] μία αίτηση, εκτός από αίτηση βάσει του άρθρου 10 παράγραφοι 1 στοιχείο α) και 2 στοιχείο α), πρέπει να περιλαμβάνει [να διευκρινισθούν οι απαιτούμενες πληροφορίες ή έγγραφα].

7. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1 της Σύμβασης, ότι [να διευκρινισθούν το κράτος μέλος/τα κράτη μέλη] αποδέχεται αιτήσεις και σχετικά έγγραφα που έχουν μεταφραστεί στη [να διευκρινισθούν η γλώσσα/οι γλώσσες].

8. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 της Σύμβασης, ότι στο Βέλγιο τα έγγραφα συντάσσονται στη [να διευκρινισθούν οι γλώσσες] για να υποβληθούν στ.. [να διευκρινισθούν τα τμήματα της επικράτειας].

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τα κράτη που υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Επιθυμώντας να βελτιώσουν τη συνεργασία μεταξύ των κρατών για την ανάκτηση διατροφής παιδιών και άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπό κράτος,

Όντας ενήμερα για την ανάγκη ύπαρξης διαδικασιών οι οποίες θα παράγουν αποτελέσματα και θα είναι προσιτές, άμεσες, αποτελεσματικές, οικονομικά αποδοτικές, ευαίσθητες και δίκαιες,

Επιθυμώντας να αναπτύξουν τα καλύτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των υφιστάμενων Συνθηκών της Χάγης και των λοιπών διεθνών επίσημων πράξεων, και ιδιαίτερα της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών περί διεκδικήσεως διατροφής εις την αλλοδαπήν, της 20ής Ιουνίου 1956,

Επιδιώκοντας να εκμεταλλευτούν τις προόδους της τεχνολογίας και να δημιουργήσουν ένα ευέλικτο σύστημα, το οποίο θα μπορεί να συνεχίσει να εξελίσσεται, καθώς μεταβάλλονται οι ανάγκες και η περαιτέρω πρόοδος στην τεχνολογία δημιουργεί νέες ευκαιρίες,

Ενθυμούμενα ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 27 των σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, της 20ής Νοεμβρίου 1989,

- σε όλες τις ενέργειες που αφορούν τα παιδιά πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του παιδιού,
- κάθε παιδί δικαιούται ένα κατάλληλο επίπεδο ζωής που να επιτρέπει τη σωματική, ψυχική, πνευματική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξή του,
- στον γονέα/στους γονείς ή στα άλλα πρόσωπα που έχουν αναλάβει το παιδί ανήκει κατά κύριο λόγο η ευθύνη της εξασφάλισης, μέσα στα όρια των δυνατοτήτων τους και των οικονομικών τους μέσων, των απαραίτητων για την ανάπτυξη του παιδιού συνθηκών ζωής και
- τα συμβαλλόμενα κράτη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της σύναψης διεθνών συμφωνιών, για να εξασφαλίσουν την είσπραξη της διατροφής του παιδιού από τον γονέα ή τους γονείς του ή από άλλα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για αυτό, ειδικότερα όταν τα πρόσωπα αυτά ζουν σε ένα κράτος διαφορετικό από εκείνο του παιδιού,

Αποφάσισαν να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση και συμφώνησαν σχετικά με τις ακόλουθες διατάξεις –

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι – ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1 Αντικείμενο

Αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης είναι να διασφαλίσει την αποτελεσματική ανάκτηση της διατροφής παιδιών και των άλλων μορφών οικογενειακής διατροφής σε αλλοδαπά κράτη, και ειδικότερα –

- α) θεσπίζοντας ένα περιεκτικό σύστημα συνεργασίας μεταξύ των αρχών των συμβαλλόμενων κρατών,
- β) καθιστώντας διαθέσιμες αιτήσεις για την έκδοση αποφάσεων περί διατροφής,
- γ) προβλέποντας την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων περί διατροφής, και
- δ) απαιτώντας αποτελεσματικά μέτρα για την άμεση εκτέλεση των αποφάσεων περί διατροφής.

Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται –

- α) στις υποχρεώσεις διατροφής οι οποίες προκύπτουν από μια σχέση γονέα-παιδιού, έναντι ενός ατόμου κάτω των 21 ετών,
- β) στην αναγνώριση και την εκτέλεση ή την εκτέλεση μιας απόφασης για συζυγική διατροφή, όταν υποβάλλεται αίτηση με αξίωση κατά την έννοια του στοιχείου α), και
- γ) με την εξαίρεση των κεφαλαίων II και III, στη συζυγική διατροφή.

2. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να επιφυλαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 62, του δικαιώματος περιορισμού της εφαρμογής της Σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) στα άτομα που δεν έχουν φθάσει την ηλικία των 18 ετών. Το συμβαλλόμενο κράτος το οποίο εκφράζει την επιφύλαξη αυτή δεν έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την εφαρμογή της Σύμβασης στα άτομα της ηλικίας η οποία εξαιρείται από την επιφύλαξή του.

3. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 63, ότι θα επεκτείνει την εφαρμογή του συνόλου ή οποιουδήποτε μέρους της Σύμβασης σε οποιαδήποτε υποχρέωση διατροφής η οποία απορρέει από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας, συμπεριλαμβανομένων, ειδικότερα, και των υποχρεώσεων όσον αφορά τα ευάλωτα άτομα. Οποιαδήποτε τέτοια δήλωση δημιουργεί υποχρεώσεις μεταξύ δύο συμβαλλόμενων κρατών, μόνο στο βαθμό που οι δηλώσεις τους καλύπτουν τις ίδιες υποχρεώσεις διατροφής και μέρη της Σύμβασης.

4. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται σε παιδιά, ανεξάρτητα από την οικογενειακή κατάσταση των γονέων.

Άρθρο 3 Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης –

- α) ο όρος «δικαιούχος» σημαίνει ένα άτομο στο οποίο οφείλεται διατροφή ή υποστηρίζεται ότι οφείλεται,
- β) ο όρος «οφειλέτης» σημαίνει ένα άτομο το οποίο οφείλει ή υποστηρίζεται ότι οφείλει διατροφή,

γ) ο όρος «νομική συνδρομή» σημαίνει τη συνδρομή η οποία απαιτείται προκειμένου να επιτρέψει στους αιτούντες να γνωρίσουν και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους και να διασφαλιστεί ότι οι αιτήσεις εξετάζονται πλήρως και αποτελεσματικά στο ερωτώμενο κράτος. Τα μέσα παροχής της συνδρομής αυτής μπορούν να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, νομικές συμβουλές, συνδρομή στην κατάθεση μιας υπόθεσης ενώπιον μιας αρχής, νομική εκπροσώπηση και απαλλαγή από τις δαπάνες των νομικών διαδικασιών,

δ) ο όρος «γραπτή συμφωνία» σημαίνει μια συμφωνία η οποία καταγράφεται σε οποιοδήποτε μέσο, ενώ οι πληροφορίες οι οποίες περιλαμβάνονται σε αυτή είναι προσιτές, ώστε να είναι χρήσιμες για μεταγενέστερη αναφορά,

ε) ο όρος «ρύθμιση της διατροφής» σημαίνει μια γραπτή συμφωνία, σχετικά με την πληρωμή της διατροφής, η οποία –

i) έχει καταρτιστεί επίσημα ή έχει καταχωρηθεί ως αυθεντική επίσημη πράξη από αρμόδια αρχή, ή

ii) έχει επικυρωθεί, ή έχει συναφθεί, καταχωρηθεί ή κατατεθεί σε αρμόδια αρχή,

και μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης και τροποποίησης από αρμόδια αρχή·

στ) ο όρος «ευάλωτο άτομο» σημαίνει ένα άτομο το οποίο, λόγω αναπηρίας ή ανεπάρκειας των προσωπικών ικανοτήτων του, δεν είναι σε θέση να συντηρήσει τον εαυτό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 4 Προσδιορισμός των κεντρικών αρχών

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη ορίζουν μια κεντρική αρχή για την άσκηση των καθηκόντων τα οποία επιβάλλονται από τη Σύμβαση σε μια τέτοια αρχή.

2. Τα ομοσπονδιακά κράτη, τα κράτη με περισσότερα από ένα νομικά συστήματα ή τα κράτη τα οποία έχουν αυτόνομες εδαφικές μονάδες, είναι ελεύθερα να ορίσουν περισσότερες από μια κεντρικές αρχές και προσδιορίζουν την εδαφική ή προσωπική έκταση των λειτουργιών τους. Στην περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος έχει ορίσει περισσότερες από μια κεντρικές αρχές, ορίζει την κεντρική αρχή στην οποία μπορεί να απευθύνεται οποιαδήποτε αλληλογραφία, για διαβίβαση στην κατάλληλη κεντρική αρχή εντός του κράτους αυτού.

3. Ο ορισμός της κεντρικής αρχής ή των κεντρικών αρχών, οι υπεύθυνοι επικοινωνίας τους και, κατά περίπτωση, η έκταση των λειτουργιών τους, όπως αυτά προσδιορίζονται στην παράγραφο 2, γνωστοποιούνται από το συμβαλλόμενο κράτος προς το Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, κατά το χρόνο κατά τον οποίο κατατίθεται η επίσημη πράξη της επικύρωσης ή προσχώρησης ή όταν υποβάλλεται μια δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 61. Τα συμβαλλόμενα κράτη ενημερώνουν αμέσως το Μόνιμο Γραφείο για οποιοσδήποτε μεταβολές.

Άρθρο 5 Γενικές λειτουργίες των κεντρικών αρχών

Οι κεντρικές αρχές –

- α) συνεργάζονται η μια με την άλλη και προωθούν τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών τους, προκειμένου να επιτύχουν τους σκοπούς της Σύμβασης,
- β) επιδιώκουν, όσο το δυνατόν περισσότερο, την εξεύρεση λύσεων στις δυσκολίες οι οποίες προκύπτουν κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 6 Συγκεκριμένες λειτουργίες των κεντρικών αρχών

1. Οι κεντρικές αρχές παρέχουν συνδρομή, σε σχέση με τις αιτήσεις σύμφωνα με το κεφάλαιο III. Ειδικότερα –

- α) διαβιβάζουν και παραλαμβάνουν τις αιτήσεις αυτές,
- β) κινούν ή διευκολύνουν την έναρξη των νομικών διαδικασιών σε σχέση με τις αιτήσεις αυτές.

2. Σε σχέση με τις αιτήσεις αυτές, λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα –

- α) στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το απαιτούν οι περιστάσεις, προκειμένου να παράσχουν ή να διευκολύνουν την παροχή νομικής συνδρομής,
- β) προκειμένου να συνδράμουν στον εντοπισμό του οφειλέτη ή του δικαιούχου,
- γ) προκειμένου να συνδράμουν στη λήψη σχετικών πληροφοριών σχετικά με το εισόδημα και, εάν αυτό απαιτείται, τις λοιπές οικονομικές περιστάσεις του οφειλέτη ή του δικαιούχου, συμπεριλαμβανομένου και του εντοπισμού περιουσιακών στοιχείων,
- δ) προκειμένου να ενθαρρύνουν τις φιλικές επιλύσεις, με σκοπό την επίτευξη της εκούσιας πληρωμής της διατροφής, όπου αυτό είναι πρόσφορο, μέσω διαμεσολάβησης, συμβιβασμού ή παρόμοιων διαδικασιών,
- ε) προκειμένου να διευκολύνουν τη συνεχή εκτέλεση των αποφάσεων περί διατροφής, συμπεριλαμβανομένων και αυτών για οποιαδήποτε καθυστερούμενα ποσά,
- στ) προκειμένου να διευκολύνουν την ανάκτηση και εσπευσμένη αποστολή των πληρωμών διατροφής,
- ζ) προκειμένου να διευκολύνουν τη λήψη έγγραφων ή άλλων αποδεικτικών στοιχείων,
- η) προκειμένου να παρέχουν συνδρομή στην απόδειξη της εξ αίματος καταγωγής, όπου αυτό απαιτείται για την ανάκτηση της διατροφής,
- θ) προκειμένου να κινήσουν ή να διευκολύνουν την έναρξη των νομικών διαδικασιών για τη λήψη οποιωνδήποτε απαραίτητων προσωρινών μέτρων, τα οποία είναι εδαφικά στη φύση τους και ο σκοπός των οποίων είναι να διασφαλιστεί η έκβαση μιας εκκρεμούς αίτησης περί διατροφής,
- ι) προκειμένου να διευκολύνουν την επίδοση εγγράφων.

3. Οι λειτουργίες της κεντρικής αρχής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, μπορούν, στο βαθμό που αυτό επιτρέπεται βάσει του δικαίου του κράτους της, να εκτελούνται από

δημόσιες υπηρεσίες, ή άλλους φορείς υποκείμενους στη εποπτεία των αρμόδιων αρχών του κράτους αυτού. Ο ορισμός οποιωνδήποτε τέτοιων δημοσίων υπηρεσιών ή άλλων φορέων, καθώς επίσης και οι υπεύθυνοι επικοινωνίας τους και η έκταση των λειτουργιών τους, γνωστοποιούνται από το συμβαλλόμενο κράτος προς το Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο. Τα συμβαλλόμενα κράτη ενημερώνουν αμέσως το Μόνιμο Γραφείο για οποιοσδήποτε αλλαγές.

4. Τίποτα στο παρόν άρθρο ή στο άρθρο 7 δεν ερμηνεύεται ότι επιβάλλει μια υποχρέωση σε μια κεντρική αρχή να ασκήσει εξουσία η οποία μπορεί να ασκηθεί μόνο από δικαστικές αρχές, βάσει του δικαίου του ερωτώμενου κράτους.

Άρθρο 7 Αιτήματα για συγκεκριμένα μέτρα

1. Μια κεντρική αρχή μπορεί να υποβάλει ένα αίτημα, υποστηριζόμενο από επιχειρήματα, προς μια άλλη κεντρική αρχή, προκειμένου αυτή να λάβει κατάλληλα συγκεκριμένα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχεία β), γ), ζ), η), θ) και ι), όταν δεν εκκρεμεί καμία αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 10. Η ερωτώμενη κεντρική αρχή λαμβάνει όσα τέτοια μέτρα είναι πρόσφορα, εάν πείθεται ότι αυτά είναι απαραίτητα για τη συνδρομή ενός πιθανού αιτούντος, κατά την υποβολή μιας αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 10, ή για τη λήψη απόφασης ως προς το εάν μια τέτοια αίτηση θα πρέπει να υποβληθεί.

2. Μια κεντρική αρχή μπορεί επίσης να λάβει συγκεκριμένα μέτρα, μετά από αίτημα μιας άλλης κεντρικής αρχής, σε σχέση με υπόθεση η οποία έχει ένα διεθνές στοιχείο που αφορά στην ανάκτηση της διατροφής, η οποία εκκρεμεί στο αιτούν κράτος.

Άρθρο 8 Δαπάνες της κεντρικής αρχής

1. Κάθε κεντρική αρχή επιβαρύνεται με τις δαπάνες της, κατά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

2. Οι κεντρικές αρχές δεν μπορούν να επιβάλουν οποιαδήποτε χρέωση σε έναν αιτούντα, για την παροχή των υπηρεσιών τους στο πλαίσιο της Σύμβασης, εκτός από τις έκτακτες δαπάνες που προκύπτουν από ένα αίτημα για λήψη ενός συγκεκριμένου μέτρου, σύμφωνα με το άρθρο 7.

3. Η ερωτώμενη κεντρική αρχή δεν μπορεί να προβεί στην είσπραξη των δαπανών των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του αιτούντος, ως προς την παροχή των υπηρεσιών αυτών με ένα τέτοιο κόστος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III – ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Άρθρο 9 Αίτηση μέσω των κεντρικών αρχών

Μια αίτηση, στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου, υποβάλλεται μέσω της κεντρικής αρχής του συμβαλλόμενου κράτους, στο οποίο κατοικεί ο αιτών, προς την κεντρική αρχή του ερωτώμενου κράτους. Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, ο όρος «κατοικία» δεν συμπεριλαμβάνει την απλή παρουσία.

Άρθρο 10 Διαθέσιμες αιτήσεις

1. Οι ακόλουθες κατηγορίες αιτήσεων είναι διαθέσιμες σε ένα δικαιούχο, ενός αιτούντος κράτους, ο οποίος επιδιώκει να εισπράξει διατροφή στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης –

- α) αναγνώριση ή αναγνώριση και εκτέλεση μιας απόφασης,
- β) εκτέλεση μιας απόφασης η οποία εκδίδεται ή αναγνωρίζεται στο ερωτώμενο κράτος,
- γ) έκδοση απόφασης στο ερωτώμενο κράτος, στην περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχει καμία υφιστάμενη απόφαση, συμπεριλαμβανόμενης, κατά περίπτωση, και της αναγνώρισης της σχέσης συγγένειας,
- δ) έκδοση απόφασης στο ερωτώμενο κράτος, στην περίπτωση κατά την οποία η αναγνώριση και η εκτέλεση μιας απόφασης δεν είναι δυνατές, ή αυτές απορρίπτονται, λόγω έλλειψης βάσης για την αναγνώριση και την εκτέλεση, σύμφωνα με το άρθρο 20, ή για τους λόγους οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 22 στοιχείο β) ή ε),
- ε) τροποποίηση μιας απόφασης η οποία εκδίδεται στο ερωτώμενο κράτος,
- στ) τροποποίηση μιας απόφασης η οποία εκδίδεται σε ένα κράτος διαφορετικό από το ερωτώμενο κράτος.

2. Οι ακόλουθες κατηγορίες αιτήσεων είναι διαθέσιμες σε έναν οφειλέτη, ενός αιτούντος κράτους, κατά του οποίου υπάρχει μια υφιστάμενη απόφαση διατροφής –

- α) αναγνώριση μιας απόφασης, ή ισοδύναμη διαδικασία η οποία οδηγεί στην αναστολή, ή στον περιορισμό της εκτέλεσης, προηγούμενης απόφασης στο ερωτώμενο κράτος,
- β) τροποποίηση απόφασης η οποία εκδίδεται στο ερωτώμενο κράτος
- γ) τροποποίηση απόφασης η οποία εκδίδεται σε ένα κράτος διαφορετικό από το ερωτώμενο κράτος.

3. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην παρούσα Σύμβαση, οι αιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 καθορίζονται βάσει του δικαίου του ερωτώμενου κράτους, και οι αιτήσεις των παραγράφων 1 στοιχεία γ) έως στ) και 2 στοιχεία β) και γ) υπόκεινται στους κανόνες δικαιοδοσίας οι οποίοι ισχύουν στο ερωτώμενο κράτος.

Άρθρο 11 Περιεχόμενο αίτησης

1. Όλες οι αιτήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 10, περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστο –

- α) μια δήλωση για τη φύση της αίτησης ή των αιτήσεων,
- β) το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας, συμπεριλαμβανόμενης και της διεύθυνσης και της ημερομηνίας γέννησης του αιτούντος,
- γ) το ονοματεπώνυμο και, εάν αυτό είναι γνωστό, τη διεύθυνση και την ημερομηνία γέννησης του εναγόμενου,

δ) το ονοματεπώνυμο και την ημερομηνία γέννησης οποιουδήποτε ατόμου για το οποίο ζητείται διατροφή,

ε) τους λόγους στους οποίους βασίζεται η αίτηση,

στ) εάν πρόκειται για αίτηση ενός δικαιούχου, πληροφορίες σχετικά με το πού θα πρέπει να σταλεί ή να διαβιβαστεί ηλεκτρονικά η πληρωμή της διατροφής,

ζ) εκτός από την περίπτωση μιας αίτησης δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 στοιχείο α), οποιεσδήποτε πληροφορίες ή έγγραφα προσδιορίζονται με δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 63 από το ερωτώμενο κράτος,

η) το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας του ατόμου ή της μονάδας της κεντρικής αρχής του αιτούντος κράτους, τα οποία είναι υπεύθυνα για τη διεκπεραίωση της αίτησης.

2. Κατά περίπτωση, και στο βαθμό που αυτό είναι γνωστό, η αίτηση, επιπλέον περιλαμβάνει ειδικότερα –

α) την οικονομική κατάσταση του δικαιούχου,

β) την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, συμπεριλαμβανόμενου και του ονοματεπώνυμου και της διεύθυνσης του εργοδότη του οφειλέτη και της φύσης και του τύπου των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη,

γ) οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες μπορούν να βοηθήσουν τον εντοπισμό του εναγόμενου.

3. Η αίτηση συνοδεύεται από οποιεσδήποτε υποστηρικτικές πληροφορίες ή τεκμηρίωση απαιτούνται, συμπεριλαμβανόμενης και της τεκμηρίωσης η οποία αφορά στο δικαίωμα του αιτούντος σε δωρεάν νομική συνδρομή. Στην περίπτωση αιτήσεων οι οποίες υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 στοιχείο α), η αίτηση συνοδεύεται μόνο από τα έγγραφα τα οποία παρατίθενται στο άρθρο 25.

4. Μια αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 10, μπορεί να υποβληθεί με τη μορφή που προτάθηκε και δημοσιεύτηκε από τη Διάσκεψη της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

Άρθρο 12 Διαβίβαση, λήψη και διεκπεραίωση των αιτήσεων και των υποθέσεων μέσω των κεντρικών αρχών

1. Η κεντρική αρχή του αιτούντος κράτους βοηθά τον αιτούντα να διασφαλίσει ότι η αίτηση συνοδεύεται από όλες τις πληροφορίες και τα έγγραφα τα οποία γνωρίζει ότι είναι απαραίτητα για την εξέταση της αίτησης.

2. Η κεντρική αρχή του αιτούντος κράτους, όταν πειστεί ότι η αίτηση συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της Σύμβασης, διαβιβάζει την αίτηση εξ ονόματος και με τη συναίνεση του αιτούντος στην κεντρική αρχή του ερωτώμενου κράτους. Η αίτηση συνοδεύεται από το έντυπο διαβίβασης το οποίο καθορίζεται στο παράρτημα 1. Η κεντρική αρχή του αιτούντος κράτους, όταν κληθεί από την κεντρική αρχή του ερωτώμενου κράτους, παρέχει ένα πλήρες αντίγραφο, επικυρωμένο από την αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης, οποιουδήποτε εγγράφου προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 παράγραφος 3, 25 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ) και παράγραφος 3 στοιχείο β) και 30 παράγραφος 3.

3. Η ερωτώμενη κεντρική αρχή, εντός έξι εβδομάδων από την ημερομηνία λήψης της αίτησης, βεβαιώνει τη λήψη με τη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα 2, και ενημερώνει την κεντρική αρχή του αιτούντος κράτους για τα αρχικά μέτρα τα οποία λήφθηκαν ή θα ληφθούν για την εξέταση της αίτησης, και μπορεί να ζητήσει οποιαδήποτε συμπληρωματικά έγγραφα και πληροφορίες απαιτηθούν. Εντός της ίδιας περιόδου των έξι εβδομάδων, η ερωτώμενη κεντρική αρχή παρέχει στην αιτούσα κεντρική αρχή το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας του ατόμου ή της μονάδας τα οποία είναι αρμόδια για απάντηση σε ερωτήματα σχετικά με την πρόοδο της αίτησης.

4. Εντός τριών μηνών από τη βεβαίωση λήψης, η ερωτώμενη κεντρική αρχή ενημερώνει την αιτούσα κεντρική αρχή για το καθεστώς της αίτησης.

5. Η αιτούσα και η ερωτώμενη κεντρικές αρχές ενημερώνουν η μια την άλλη για –

α) το πρόσωπο ή τη μονάδα τα οποία είναι αρμόδια για μια συγκεκριμένη υπόθεση,

β) την πρόοδο της υπόθεσης,

και δίνουν έγκαιρες απαντήσεις σε ερωτήματα.

6. Οι κεντρικές αρχές διεκπεραιώνουν μια υπόθεση όσο πιο γρήγορα το επιτρέπει μια ενδεδειγμένη εξέταση των ζητημάτων.

7. Οι κεντρικές αρχές χρησιμοποιούν τα ταχύτερα και αποδοτικότερα μέσα επικοινωνίας τα οποία έχουν στη διάθεσή τους.

8. Μια ερωτώμενη κεντρική αρχή μπορεί να αρνηθεί να διεκπεραιώσει μια αίτηση, μόνο εάν είναι προφανές ότι δεν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της Σύμβασης. Σε μια τέτοια περίπτωση, αυτή η κεντρική αρχή ενημερώνει αμέσως την αιτούσα κεντρική αρχή για τους λόγους της άρνησής της.

9. Η ερωτώμενη κεντρική αρχή δεν μπορεί να απορρίψει μια αίτηση αποκλειστικά βάσει του ότι απαιτούνται πρόσθετα έγγραφα ή πληροφορίες. Εντούτοις, η ερωτώμενη κεντρική αρχή μπορεί να ζητήσει από την αιτούσα κεντρική αρχή να παράσχει αυτά τα πρόσθετα έγγραφα ή πληροφορίες. Εάν η αιτούσα κεντρική αρχή δεν το πράξει εντός τριών μηνών ή εντός μεγαλύτερης περιόδου, η οποία καθορίζεται από την ερωτώμενη κεντρική αρχή, η ερωτώμενη κεντρική αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν θα διεκπεραιώσει πλέον την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει την αιτούσα κεντρική αρχή για την απόφαση αυτή.

Άρθρο 13 Τρόποι επικοινωνίας

Οποιαδήποτε αίτηση υποβληθεί μέσω των κεντρικών αρχών των συμβαλλόμενων κρατών, σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο, και οποιαδήποτε έγγραφα ή πληροφορίες επισυνάπτονται σε αυτή ή παρέχονται από μια κεντρική αρχή, δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από τον εναγόμενο, μόνο λόγω του μέσου ή των τρόπων επικοινωνίας που χρησιμοποιήθηκαν μεταξύ των εμπλεκόμενων κεντρικών αρχών.

Άρθρο 14 Αποτελεσματική πρόσβαση στις νομικές διαδικασίες

1. Το ερωτώμενο κράτος παρέχει στους αιτούντες αποτελεσματική πρόσβαση στις νομικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανόμενων και των διαδικασιών εκτέλεσης και έφεσης, οι οποίες προκύπτουν από αιτήσεις που έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου.
2. Προκειμένου να παράσχει αυτή την αποτελεσματική πρόσβαση, το ερωτώμενο κράτος παρέχει δωρεάν νομική συνδρομή, σύμφωνα με τα άρθρα 14 έως 17, εκτός αν ισχύει η παράγραφος 3.
3. Το ερωτώμενο κράτος δεν υποχρεούται να παράσχει αυτή τη δωρεάν νομική συνδρομή, εάν και στο βαθμό που οι διαδικασίες του κράτους αυτού επιτρέπουν στον αιτούντα να προχωρήσει την υπόθεση χωρίς την ανάγκη μιας τέτοιας συνδρομής, και η κεντρική αρχή παρέχει τις υπηρεσίες αυτές, κατά περίπτωση, δωρεάν.
4. Τα δικαιώματα σε δωρεάν νομική συνδρομή δεν είναι λιγότερα από εκείνα που είναι διαθέσιμα σε ισοδύναμες εσωτερικές υποθέσεις.
5. Καμία ασφάλεια, εγγύηση ή κατάθεση, όπως και αν περιγράφεται, δεν απαιτούνται ως εγγύηση της πληρωμής των δαπανών και εξόδων των νομικών διαδικασιών στο πλαίσιο της Σύμβασης.

Άρθρο 15 Δωρεάν νομική συνδρομή για τις αιτήσεις διατροφής παιδιών

1. Το ερωτώμενο κράτος παρέχει δωρεάν νομική συνδρομή για όλες τις αιτήσεις ενός δικαιούχου, στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου, οι οποίες αφορούν στις υποχρεώσεις διατροφής που προκύπτουν από μια σχέση γονέα-παιδιού, έναντι ενός ατόμου κάτω των 21 ετών.
2. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, το ερωτώμενο κράτος μπορεί, σε σχέση με αιτήσεις διαφορετικές από εκείνες που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και σε σχέση με τις υποθέσεις οι οποίες καλύπτονται από το άρθρο 20 παράγραφος 4, να αρνηθεί τη δωρεάν νομική συνδρομή εάν θεωρεί ότι, επί της ουσίας, η αίτηση ή οποιαδήποτε έφεση είναι προφανώς αβάσιμες.

Άρθρο 16 Δήλωση προκειμένου να επιτραπεί η χρήση ελέγχου εισοδημάτων επικεντρωμένου στο παιδί

1. Ανεξάρτητα από το άρθρο 15 παράγραφος 1, ένα κράτος μπορεί να δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 63, ότι θα παρέχει δωρεάν νομική συνδρομή, όσον αφορά αιτήσεις εκτός από αυτές που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και τις υποθέσεις που καλύπτονται από το άρθρο 20 παράγραφος 4, υπό τον όρο ενός ελέγχου ο οποίος βασίζεται σε αξιολόγηση των εισοδημάτων του παιδιού.
2. Ένα κράτος, κατά το χρόνο πραγματοποίησης μιας τέτοιας δήλωσης, παρέχει πληροφορίες στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η αξιολόγηση των εισοδημάτων του παιδιού, συμπεριλαμβανόμενων και των οικονομικών κριτηρίων τα οποία θα πρέπει να πληρούνται.
3. Μια αίτηση, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, η οποία απευθύνεται προς ένα κράτος που έχει προβεί στη δήλωση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο αυτή, περιλαμβάνει επίσημη βεβαίωση από τον αιτούντα, η οποία δηλώνει ότι τα εισοδήματα του παιδιού πληρούν τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Το ερωτώμενο κράτος μπορεί

μόνο να ζητήσει περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία για τα εισοδήματα του παιδιού, εάν ευλόγως θεωρεί ότι οι πληροφορίες οι οποίες δόθηκαν από τον αιτούντα είναι ανακριβείς.

4. Εάν η ευνοϊκότερη νομική συνδρομή η οποία προβλέπεται από το δίκαιο του ερωτώμενου κράτους για τις αιτήσεις οι οποίες υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου σχετικά με τις υποχρεώσεις διατροφής που προκύπτουν από μια σχέση γονέα-παιδιού, έναντι ενός παιδιού, είναι ευνοϊκότερη από αυτή η οποία προβλέπεται στο πλαίσιο των παραγράφων 1 έως 3, παρέχεται η ευνοϊκότερη νομική συνδρομή.

Άρθρο 17 Αιτήσεις οι οποίες δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 15 ή το άρθρο 16

Στην περίπτωση όλων των αιτήσεων που υποβάλλονται στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, εκτός από εκείνες που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 15 ή το άρθρο 16 –

α) η παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής μπορεί να υλοποιηθεί υπό την προϋπόθεση μιας εξέτασης εισοδήματος ή επί της ουσίας,

β) ένας αιτών, ο οποίος έχει επωφεληθεί, στο κράτος προέλευσης, δωρεάν νομικής συνδρομής, δικαιούται, σε οποιοδήποτε διαδικασίες αναγνώρισης ή εκτέλεσης, να επωφεληθεί, τουλάχιστον στον ίδιο βαθμό, της δωρεάν νομικής συνδρομής, όπως αυτή προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται υπό τις ίδιες περιστάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Άρθρο 18 Όριο στις νομικές διαδικασίες

1. Στην περίπτωση κατά την οποία λαμβάνεται μια απόφαση σε ένα συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο έχει τη συνήθη κατοικία του ο δικαιούχος, οι νομικές διαδικασίες τροποποίησης της απόφασης ή λήψης μιας νέας απόφασης δεν μπορούν να κινηθούν από τον οφειλέτη σε οποιοδήποτε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ο δικαιούχος εξακολουθεί να κατοικεί συνήθως στο κράτος στο οποίο λήφθηκε η απόφαση.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται –

α) στην περίπτωση κατά την οποία, εκτός από τις διαφορές που αφορούν στις υποχρεώσεις διατροφής για παιδιά, υπάρχει γραπτή συμφωνία μεταξύ των μερών, ως προς τη δικαιοδοσία αυτού του άλλου συμβαλλόμενου κράτους,

β) στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος υποβάλλεται στη δικαιοδοσία αυτού του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, είτε ρητώς είτε υπερασπιζόμενος την ουσία της υπόθεσης, χωρίς ένσταση ως προς τη δικαιοδοσία στην πρώτη διαθέσιμη ευκαιρία,

γ) στην περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης δεν μπορεί, ή αρνείται, να ασκήσει δικαιοδοσία, προκειμένου να τροποποιήσει την απόφαση ή να λάβει μια νέα απόφαση, ή

δ) στην περίπτωση κατά την οποία η απόφαση η οποία λαμβάνεται στο κράτος προέλευσης δεν μπορεί να αναγνωριστεί ή να κηρυχθεί εκτελεστή στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο εξετάζονται οι διαδικασίες τροποποίησης της απόφασης ή λήψης νέας απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V – ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 19 Πεδίο του κεφαλαίου

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται σε μια απόφαση η οποία εκδίδεται από μια δικαστική ή διοικητική αρχή, όσον αφορά σε μια υποχρέωση διατροφής. Ο όρος «απόφαση» συμπεριλαμβάνει και ένα διακανονισμό ή μια συμφωνία τα οποία συνάπτονται ενώπιον ή εγκρίνονται από μια τέτοια αρχή. Μια απόφαση μπορεί να περιλαμβάνει αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή και απαίτηση καταβολής καθυστερούμενων ποσών, αναδρομική διατροφή ή τόκους και καθορισμό των δαπανών ή των εξόδων.

2. Εάν μια απόφαση δεν αφορά αποκλειστικά υποχρέωση διατροφής, η επίπτωση του παρόντος κεφαλαίου περιορίζεται στα μέρη της απόφασης που αφορούν τις υποχρεώσεις διατροφής.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ο όρος «διοικητική αρχή» σημαίνει μια δημόσια υπηρεσία οι αποφάσεις της οποίας, βάσει του δικαίου του κράτους στο οποίο έχει συσταθεί –

α) μπορούν να καταστούν αντικείμενο έφεσης ή αναθεώρησης από δικαστική αρχή και

β) έχουν παρόμοια ισχύ και επίπτωση σε μια απόφαση δικαστικής αρχής, σχετικά με το ίδιο ζήτημα.

4. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται και για τις ρυθμίσεις διατροφής, σύμφωνα με το άρθρο 30.

5. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται σε ένα αίτημα αναγνώρισης και εκτέλεσης, το οποίο υποβάλλεται απευθείας σε αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται, σύμφωνα με το άρθρο 37.

Άρθρο 20 Βάσεις για την αναγνώριση και εκτέλεση

1. Μια απόφαση η οποία λαμβάνεται σε ένα συμβαλλόμενο κράτος («το κράτος προέλευσης») αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη εάν –

α) ο εναγόμενος είχε τη συνήθη κατοικία του στο κράτος προέλευσης κατά το χρόνο κίνησης των νομικών διαδικασιών,

β) ο εναγόμενος έχει υπαχθεί στη δικαιοδοσία είτε ρητώς είτε υπερασπιζόμενος την ουσία της υπόθεσης, χωρίς ένσταση ως προς τη δικαιοδοσία, στην πρώτη διαθέσιμη ευκαιρία,

γ) ο δικαιούχος είχε τη συνήθη κατοικία του στο κράτος προέλευσης κατά το χρόνο κίνησης των νομικών διαδικασιών,

δ) το παιδί για το οποίο διατάχθηκε η διατροφή είχε τη συνήθη κατοικία του στο κράτος προέλευσης, κατά το χρόνο κίνησης των νομικών διαδικασιών, υπό τον όρο ότι ο εναγόμενος έχει ζήσει με το παιδί στο κράτος αυτό ή ότι έχει κατοικήσει στο κράτος αυτό και παρείχε διατροφή στο παιδί εκεί,

ε) εκτός από τις περιπτώσεις διαφορών σχετικά με τις υποχρεώσεις διατροφής παιδιών, έχει υπάρξει γραπτή συμφωνία ως προς τη δικαιοδοσία, από τα μέρη, ή

στ) η απόφαση λήφθηκε από αρχή η οποία ασκεί δικαιοδοσία σε ένα ζήτημα προσωπικής κατάστασης ή γονικής ευθύνης, εκτός αν η δικαιοδοσία αυτή βασίστηκε αποκλειστικά στην υπηκοότητα ενός από τα μέρη.

2. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να εκφράσει επιφυλάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 62, για την παράγραφο 1 στοιχεία γ), ε) ή στ).

3. Το συμβαλλόμενο κράτος το οποίο εκφράζει επιφυλάξεις στο πλαίσιο της παραγράφου 2 αναγνωρίζει και εκτελεί μια απόφαση εάν το δίκαιό του, υπό παρόμοιες πραγματικές περιστάσεις, θα παρείχε ή θα είχε παράσχει δικαιοδοσία στις αρχές του να λάβουν μια τέτοια απόφαση.

4. Ένα συμβαλλόμενο κράτος, εάν η αναγνώριση μιας απόφασης δεν είναι δυνατή συνεπεία μιας επιφύλαξης η οποία εκφράστηκε στο πλαίσιο της παραγράφου 2, και εάν ο οφειλέτης έχει τη συνήθη κατοικία του στο κράτος αυτό, λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να αναγνωριστεί μια απόφαση προς όφελος του δικαιούχου. Η προηγούμενη πρόταση δεν εφαρμόζεται για τα απευθείας αιτήματα αναγνώρισης και εκτέλεσης, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 5 ή για τις αξιώσεις για διατροφή οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β).

5. Μια απόφαση υπέρ ενός παιδιού κάτω των 18 ετών, η οποία δεν μπορεί να αναγνωριστεί δυνάμει μόνο μιας επιφύλαξης, σε σχέση με την παράγραφο 1 στοιχεία γ), ε) ή στ), γίνεται αποδεκτή ως αναγνωρίζουσα το δικαίωμα του παιδιού αυτού για διατροφή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται.

6. Μια απόφαση αναγνωρίζεται μόνο εάν ισχύει στο κράτος προέλευσης, και εκτελείται μόνο εάν είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης.

Άρθρο 21 Διαχωρισμός και μερική αναγνώριση και εκτέλεση

1. Εάν το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αδυνατεί να αναγνωρίσει ή να εκτελέσει ολόκληρη την απόφαση, αναγνωρίζει ή εκτελεί οποιοδήποτε χωριστό μέρος της απόφασης το οποίο μπορεί να αναγνωριστεί ή να εκτελεστεί.

2. Η μερική αναγνώριση ή η εκτέλεση μιας απόφασης μπορεί να ζητηθεί σε κάθε περίπτωση.

Άρθρο 22 Λόγοι απόρριψης της αναγνώρισης και εκτέλεσης

Η αναγνώριση και η εκτέλεση μιας απόφασης μπορούν να απορριφθούν εάν –

α) η αναγνώριση και η εκτέλεση της απόφασης είναι προφανώς ασυμβίβαστες με τη δημόσια τάξη («ordre public») του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα,

β) η απόφαση λήφθηκε με απάτη, σχετικά με ένα διαδικαστικό θέμα,

γ) εκκρεμούν νομικές διαδικασίες μεταξύ των ίδιων μερών, για τον ίδιο σκοπό, ενώπιον αρχής του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και αυτές οι νομικές διαδικασίες ήταν οι πρώτες που κινήθηκαν,

δ) η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση η οποία εκδόθηκε μεταξύ των ίδιων μερών και για τον ίδιο σκοπό, είτε στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είτε σε

άλλο κράτος, υπό τον όρο ότι η τελευταία απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώριση και την εκτέλεσή της στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα,

ε) σε μια υπόθεση στην οποία ο εναγόμενος ούτε έχει εμφανιστεί ούτε εκπροσωπήθηκε στις νομικές διαδικασίες του κράτους προέλευσης –

i) όταν το δίκαιο του κράτους προέλευσης προβλέπει την αναγγελία των νομικών διαδικασιών, ο εναγόμενος δεν ειδοποιήθηκε κατάλληλα για τις νομικές διαδικασίες και δεν είχε την ευκαιρία να τύχει ακρόασης, ή

ii) όταν το δίκαιο του κράτους προέλευσης δεν προβλέπει την αναγγελία των νομικών διαδικασιών, ο εναγόμενος δεν ειδοποιήθηκε κατάλληλα για την απόφαση και δεν είχε την ευκαιρία να προσφύγει ή να ασκήσει έφεση για τα πραγματικά και νομικά στοιχεία, ή

στ) η απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 18.

Άρθρο 23 Διαδικασία μιας αίτησης αναγνώρισης και εκτέλεσης

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της Σύμβασης, οι διαδικασίες αναγνώρισης και εκτέλεσης διέπονται από το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Στην περίπτωση κατά την οποία έχει υποβληθεί μια αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης μέσω των κεντρικών αρχών, σύμφωνα με το κεφάλαιο III, η ερωτώμενη κεντρική αρχή, αμέσως, είτε –

α) παραπέμπει την αίτηση στην αρμόδια αρχή, η οποία κηρύσσει, χωρίς καθυστέρηση, την απόφαση εκτελεστή ή καταχωρεί την απόφαση προς εκτέλεση, είτε

β) εάν είναι η αρμόδια αρχή, λαμβάνει η ίδια τα μέτρα αυτά.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία το αίτημα υποβάλλεται απευθείας προς αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 5, η αρχή αυτή κηρύσσει, χωρίς καθυστέρηση, την απόφαση εκτελεστή ή καταχωρεί την απόφαση προς εκτέλεση.

4. Η δήλωση ή η καταχώρηση μπορούν να απορριφθούν μόνο βάσει των λόγων που καθορίζονται στο άρθρο 22 στοιχείο α). Στη φάση αυτή, ούτε ο αιτών ούτε ο εναγόμενος δικαιούνται να προβούν σε οποιουδήποτε ισχυρισμούς.

5. Ο αιτών και ο εναγόμενος ειδοποιούνται αμέσως για τη δήλωση ή την καταχώρηση η οποία γίνεται στο πλαίσιο των παραγράφων 2 και 3, ή την απόρριψή τους, σύμφωνα με την παράγραφο 4, και μπορούν να προσφύγουν ή να εφεσιβάλουν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία.

6. Η προσφυγή ή η έφεση πρέπει να υποβάλλονται εντός 30 ημερών από την αναγγελία στο πλαίσιο της παραγράφου 5. Εάν το προσφεύγον μέρος δεν κατοικεί στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβλήθηκε ή απορρίφθηκε η δήλωση ή η καταχώρηση, η προσφυγή ή η έφεση κατατίθεται εντός 60 ημερών από την αναγγελία.

7. Μια προσφυγή ή έφεση μπορούν να θεμελιωθούν μόνο στα ακόλουθα –

α) στους λόγους άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης, οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 22,

β) στις βάσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 20,

γ) στην αυθεντικότητα ή ακεραιότητα οποιουδήποτε εγγράφου διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) ή δ) ή παράγραφος 3 στοιχείο β).

8. Η προσφυγή ή η έφεση από έναν εναγόμενο μπορούν επίσης να θεμελιωθούν στην πληρωμή του χρέους, στο βαθμό που η αναγνώριση και η εκτέλεση σχετίζονται με πληρωμές οι οποίες κατέστησαν απαιτητές στο παρελθόν.

9. Ο αιτών και ο εναγόμενος ειδοποιούνται αμέσως για την απόφαση, μετά την προσφυγή ή την έφεση.

10. Μια περαιτέρω έφεση, εάν αυτή επιτρέπεται από το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δεν έχει ως συνέπεια την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης, εκτός αν υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις.

11. Για τη λήψη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση, συμπεριλαμβανόμενης και οποιασδήποτε έφεσης, η αρμόδια αρχή ενεργεί χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 24 Εναλλακτική διαδικασία για μια αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης

1. Ανεξάρτητα από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 23 παράγραφοι 2 έως 11, ένα κράτος μπορεί να δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 63, ότι θα εφαρμόζει τη διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης η οποία καθορίζεται στο παρόν άρθρο.

2. Στην περίπτωση κατά την οποία μια αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης έχει υποβληθεί μέσω των κεντρικών αρχών, σύμφωνα με το κεφάλαιο III, η ερωτώμενη κεντρική αρχή, αμέσως, είτε –

α) παραπέμπει την αίτηση στην αρμόδια αρχή, η οποία αποφασίζει σχετικά με την αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης, είτε

β) εάν είναι η αρμόδια αρχή, λαμβάνει η ίδια μια τέτοια απόφαση.

3. Μια απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης εκδίδεται από την αρμόδια αρχή, αφού έχει ειδοποιηθεί ο εναγόμενος, με ενδεδειγμένο τρόπο και αμέσως, για τις νομικές διαδικασίες και αφού έχει δοθεί επαρκής ευκαιρία να τύχουν ακρόασης και τα δύο μέρη.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επανεξετάσει αυτεπάγγελτα τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης και εκτέλεσης, οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 22 στοιχεία α), γ) και δ). Μπορεί να επανεξετάσει οποιουδήποτε λόγους παρατίθενται στα άρθρα 20, 22 και 23 παράγραφος 7 στοιχείο γ), εάν προβληθούν από τον εναγόμενο ή εάν προκύπτουν ανησυχίες, σχετικά με τους λόγους αυτούς, από τα έγγραφα τα οποία υποβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 25.

5. Μια άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης μπορεί να θεμελιωθεί επίσης στην πληρωμή του χρέους, στο βαθμό που η αναγνώριση και η εκτέλεση αφορούν πληρωμές οι οποίες κατέστησαν απαιτητές στο παρελθόν.

6. Οποιαδήποτε έφεση, εάν αυτή επιτρέπεται από το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δεν έχει ως συνέπεια την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης, εκτός αν υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις.

7. Για τη λήψη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση, συμπεριλαμβανόμενης και οποιασδήποτε έφεσης, η αρμόδια αρχή ενεργεί χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 25 Έγγραφα

1. Μια αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης, σύμφωνα με το άρθρο 23 ή το άρθρο 24, συνοδεύεται από τα ακόλουθα –

α) το πλήρες κείμενο της απόφασης,

β) ένα έγγραφο το οποίο δηλώνει ότι η απόφαση είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης και, στην περίπτωση μιας απόφασης η οποία έχει εκδοθεί από διοικητική αρχή, ένα έγγραφο το οποίο δηλώνει ότι καλύπτονται οι απαιτήσεις του άρθρου 19 παράγραφος 3, εκτός αν το κράτος αυτό έχει καταστήσει σαφές, σύμφωνα με το άρθρο 57, ότι οι αποφάσεις των διοικητικών του αρχών καλύπτουν πάντοτε τις απαιτήσεις αυτές,

γ) εάν ο εναγόμενος δεν εμφανίστηκε και δεν εκπροσωπήθηκε στις νομικές διαδικασίες στο κράτος προέλευσης, ένα έγγραφο ή έγγραφα τα οποία πιστοποιούν, κατά περίπτωση, είτε ότι ο εναγόμενος ειδοποιήθηκε κατάλληλα για τις νομικές διαδικασίες και είχε την ευκαιρία να τύχει ακρόασης, είτε ότι ο εναγόμενος ειδοποιήθηκε κατάλληλα για την απόφαση και είχε την ευκαιρία να προσφύγει ή να ασκήσει έφεση για τα πραγματικά και νομικά στοιχεία,

δ) κατά περίπτωση, ένα έγγραφο το οποίο εμφανίζει το ύψος οποιωνδήποτε καθυστερούμενων ποσών και την ημερομηνία κατά την οποία υπολογίστηκε το ποσό αυτό,

ε) κατά περίπτωση, στην περίπτωση μιας απόφασης η οποία προβλέπει αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή, ένα έγγραφο το οποίο παρέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου να γίνουν οι κατάλληλοι υπολογισμοί,

στ) κατά περίπτωση, τεκμηρίωση η οποία εμφανίζει το βαθμό στον οποίο ο αιτών έλαβε δωρεάν νομική συνδρομή στο κράτος προέλευσης.

2. Μετά την άσκηση προσφυγής ή έφεσης σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 7 στοιχείο γ) ή κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, παρέχεται άμεσα ένα πλήρες αντίγραφο του σχετικού εγγράφου, επικυρωμένου από την αρμόδια αρχή στο κράτος προέλευσης –

α) από την κεντρική αρχή του αιτούντος κράτος, στην περίπτωση κατά την οποία η αίτηση έχει υποβληθεί σύμφωνα με το κεφάλαιο III,

β) από τον αιτούντα, στην περίπτωση κατά την οποία το αίτημα έχει υποβληθεί απευθείας σε μια αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

3. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να καταστήσει σαφές σύμφωνα με το άρθρο 57–

α) ότι ένα πλήρες αντίγραφο της απόφασης, επικυρωμένο από την αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης, πρέπει να συνοδεύει την αίτηση,

β) τις περιστάσεις υπό τις οποίες θα αποδεχθεί, αντί ενός πλήρους κειμένου της απόφασης, περίληψη ή απόσπασμα της απόφασης τα οποία έχουν συνταχθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης, πράγμα το οποίο μπορεί να γίνει με τη μορφή που προτείνεται και δημοσιεύτηκε από τη Διάσκεψη της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, ή

γ) ότι δεν απαιτεί ένα έγγραφο το οποίο δηλώνει ότι καλύπτονται οι απαιτήσεις του άρθρου 19 παράγραφος 3.

Άρθρο 26 Διαδικασία μιας αίτησης για αναγνώριση

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, σε μια αίτηση αναγνώρισης μιας απόφασης, εκτός του ότι η απαίτηση της εκτελεστότητας αντικαθίσταται από την απαίτηση να ισχύει η απόφαση στο κράτος προέλευσης.

Άρθρο 27 Πραγματικά γεγονότα

Οποιαδήποτε αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεσμεύεται από τα πραγματικά γεγονότα στα οποία η αρχή του κράτους προέλευσης βάσισε τη δικαιοδοσία της.

Άρθρο 28 Μη επανεξέταση της ουσίας

Δεν υπάρχει καμία επανεξέταση, από οποιαδήποτε αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, της ουσίας μιας απόφασης.

Άρθρο 29 Δεν απαιτείται η φυσική παρουσία του παιδιού ή του αιτούντος

Η φυσική παρουσία του παιδιού ή του αιτούντος δεν απαιτείται σε οποιοσδήποτε νομικές διαδικασίες στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 30 Ρυθμίσεις διατροφής

1. Μια ρύθμιση διατροφής η οποία έγινε σε ένα συμβαλλόμενο κράτος δικαιούται αναγνώρισης και εκτέλεσης ως απόφαση στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου, υπό τον όρο ότι είναι εκτελεστή ως απόφαση στο κράτος προέλευσης.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και παράγραφος 2 στοιχείο α), ο όρος «απόφαση» συμπεριλαμβάνει και μια ρύθμιση διατροφής.

3. Μια αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας ρύθμισης διατροφής συνοδεύεται από τα ακόλουθα –

α) το πλήρες κείμενο της ρύθμισης διατροφής και

β) ένα έγγραφο το οποίο δηλώνει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση διατροφής είναι εκτελεστή ως απόφαση στο κράτος προέλευσης.

4. Η αναγνώριση και εκτέλεση μιας ρύθμισης διατροφής μπορούν να απορριφθούν εάν–

α) η αναγνώριση και η εκτέλεση είναι προφανώς ασυμβίβαστες με τη δημόσια τάξη του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα,

β) η ρύθμιση διατροφής επετεύχθη με απάτη ή πλαστογράφηση,

γ) η ρύθμιση διατροφής είναι ασυμβίβαστη με απόφαση η οποία εκδόθηκε μεταξύ των ίδιων μερών και έχει τον ίδιο σκοπό, είτε στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είτε σε ένα άλλο κράτος, υπό τον όρο ότι αυτή η τελευταία απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις οι οποίες απαιτούνται για την αναγνώριση και την εκτέλεσή της στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

5. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, με εξαίρεση τα άρθρα 20, 22, 23 παράγραφος 7 και 25 παράγραφοι 1 και 3, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στην αναγνώριση και εκτέλεση μιας ρύθμισης διατροφής, με τη διαφορά ότι–

α) μια δήλωση ή καταχώρηση, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφοι 2 και 3 μπορούν να απορριφθούν μόνο βάσει του λόγου που παρατίθεται στην παράγραφο 4 στοιχείο α),

β) μια προσφυγή ή έφεση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφο 6, μπορεί να θεμελιωθεί μόνο στα ακόλουθα –

i) στους λόγους άρνησης της αναγνώρισης και εκτέλεσης, οι οποίοι παρατίθενται στην παράγραφο 4,

ii) στην αυθεντικότητα ή ακεραιότητα οποιουδήποτε εγγράφου διαβιβάζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3,

γ) όσον αφορά στη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 4, η αρμόδια αρχή μπορεί να επανεξετάσει αυτεπάγγελτα τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης και εκτέλεσης, οι οποίοι παρατίθενται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου. Μπορεί να επανεξετάσει όλους τους λόγους οι οποίοι παρατίθενται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου και την αυθεντικότητα ή ακεραιότητα οποιουδήποτε εγγράφου διαβιβάζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3, εάν αυτό ζητηθεί από τον εναγόμενο ή εάν προκύπτουν ανησυχίες, σχετικά με τους λόγους αυτούς, από τα έγγραφα αυτά.

6. Οι διαδικασίες αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας ρύθμισης διατροφής αναστέλλονται εάν εκκρεμεί προσφυγή σχετικά με τη ρύθμιση, ενώπιον αρμόδιας αρχής ενός συμβαλλόμενου κράτους.

7. Ένα κράτος μπορεί να δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 63, ότι οι αιτήσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας ρύθμισης διατροφής υποβάλλονται μόνο μέσω των κεντρικών αρχών.

8. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 62, να επιφυλαχθεί του δικαιώματος του να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει μια ρύθμιση διατροφής.

Άρθρο 31 Αποφάσεις οι οποίες προκύπτουν από τη συνδυασμένη επίπτωση προσωρινών και επιβεβαιωτικών διαταγών

Στην περίπτωση κατά την οποία προκύπτει μια απόφαση από τη συνδυασμένη επίπτωση μιας προσωρινής διαταγής η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος και μιας διαταγής από μια αρχή σε άλλο κράτος («το επιβεβαιώνον κράτος»), η οποία επιβεβαιώνει την προσωρινή διαταγή–

α) καθένα από τα κράτη θεωρείται, για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως κράτος προέλευσης,

β) οι απαιτήσεις του άρθρου 22 στοιχείο ε) καλύπτονται εάν ο εναγόμενος ειδοποιήθηκε κατάλληλα για τις νομικές διαδικασίες στο επιβεβαιώνον κράτος και είχε την ευκαιρία να εναντιωθεί στην επιβεβαίωση της προσωρινής διαταγής,

γ) η απαίτηση του άρθρου 20 παράγραφος 6 ότι μια απόφαση πρέπει να είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης, ικανοποιείται εάν η απόφαση είναι εκτελεστή στο επιβεβαιώνον κράτος, και

δ) το άρθρο 18 δεν αποτρέπει την έναρξη των νομικών διαδικασιών τροποποίησης της απόφασης σε οποιοδήποτε από τα κράτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI – ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ

Άρθρο 32 Εκτέλεση βάσει του εσωτερικού δικαίου

1. Υπό τους όρους των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, η εκτέλεση λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Η εκτέλεση πραγματοποιείται χωρίς χρονοτριβή.

3. Στην περίπτωση αιτήσεων μέσω των κεντρικών αρχών, όπου μια απόφαση έχει κηρυχθεί εκτελεστή ή έχει καταχωρηθεί προς εκτέλεση στο πλαίσιο του κεφαλαίου V, η εκτέλεση προχωρά χωρίς να υφίσταται ανάγκη περαιτέρω ενεργειών από τον αιτούντα.

4. Εφαρμόζονται οποιοδήποτε κανόνες ισχύουν στο κράτος προέλευσης της απόφασης σχετικά με τη χρονική διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής.

5. Οποιαδήποτε παραγραφή στη χρονική περίοδο για την οποία μπορεί να επιβληθεί η καταβολή καθυστερούμενων ποσών καθορίζεται είτε από το δίκαιο του κράτους προέλευσης της απόφασης είτε από το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, οποιοδήποτε από τα δύο προβλέπει τη μεγαλύτερη χρονική περίοδο παραγραφής.

Άρθρο 33 Έλλειψη διακρίσεων

Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα διαθέτει τουλάχιστον το ίδιο εύρος μεθόδων εκτέλεσης, για τις υποθέσεις οι οποίες υπάγονται στη Σύμβαση, με αυτές που είναι διαθέσιμες στις εσωτερικές του υποθέσεις.

Άρθρο 34 Μέτρα εκτέλεσης

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη καθιστούν διαθέσιμα στο εσωτερικό τους δίκαιο αποτελεσματικά μέτρα εκτέλεσης των αποφάσεων, στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν –

- α) παρακράτηση μισθού,
- β) κατάσχεση από τραπεζικούς λογαριασμούς και άλλες πηγές,
- γ) παρακρατήσεις από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης,
- δ) εμπράγματη ασφάλεια επί ή αναγκαστική πώληση περιουσιακών στοιχείων,
- ε) παρακράτηση επιστροφής φόρου,
- στ) παρακράτηση ή κατάσχεση συνταξιοδοτικών παροχών,
- ζ) ειδοποίηση πιστωτικών ιδρυμάτων,
- η) άρνηση έκδοσης, αναστολή ή ανάκληση διάφορων αδειών (παραδείγματος χάριν, αδειών οδήγησης),
- θ) χρήση διαμεσολάβησης, συμβιβασμού ή παρόμοιων διαδικασιών για την επίτευξη εκούσιας συμμόρφωσης.

Άρθρο 35 Μεταφορά κεφαλαίων

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη παροτρύνονται να προάγουν, και μέσω διεθνών συμφωνιών, τη χρήση των οικονομικώς αποδοτικότερων και αποτελεσματικότερων μεθόδων οι οποίες είναι διαθέσιμες για τη μεταφορά κεφαλαίων, καταβλητέων ως διατροφή.
2. Ένα συμβαλλόμενο κράτος, βάσει του δικαίου του οποίου περιορίζεται η μεταφορά των κεφαλαίων, δίνει ύψιστη προτεραιότητα στη μεταφορά κεφαλαίων τα οποία είναι καταβλητέα στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII – ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Άρθρο 36 Δημόσιες υπηρεσίες ως αιτούντες

1. Για τους σκοπούς των αιτήσεων αναγνώρισης και εκτέλεσης, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και των υποθέσεων που καλύπτονται από το άρθρο 20 παράγραφος 4, ο όρος «δικαιούχος» συμπεριλαμβάνει και μια δημόσια υπηρεσία η οποία ενεργεί για λογαριασμό ενός ατόμου προς το οποίο οφείλεται η διατροφή ή ενός ατόμου προς το οποίο οφείλεται αποζημίωση για επιδόματα τα οποία παρέχονται αντί διατροφής.
2. Το δικαίωμα μιας δημόσιας υπηρεσίας να ενεργεί για λογαριασμό ενός ατόμου προς το οποίο οφείλεται διατροφή ή να επιδιώκει αποζημίωση για επιδόματα που χορηγούνται στο δικαιούχο, αντί διατροφής, διέπεται από το δίκαιο στο οποίο υπάγεται η υπηρεσία.
3. Μια δημόσια υπηρεσία μπορεί να επιδιώξει την αναγνώριση ή να απαιτήσει την εκτέλεση –
  - α) μιας απόφασης η οποία εκδόθηκε κατά ενός οφειλέτη μετά από αίτημα δημόσιας υπηρεσίας η οποία απαιτεί την καταβολή των επιδομάτων που χορηγούνται αντί διατροφής,

β) μιας απόφασης η οποία εκδόθηκε μεταξύ ενός δικαιούχου και ενός οφειλέτη, στην έκταση των επιδομάτων που χορηγούνται στο δικαιούχο αντί διατροφής.

4. Η δημόσια υπηρεσία η οποία επιδιώκει την αναγνώριση ή απαιτεί την εκτέλεση μιας απόφασης υποβάλλει, κατόπιν αιτήματος, οποιοδήποτε έγγραφο απαιτείται προκειμένου να αποδείξει το δικαίωμά της στο πλαίσιο της παραγράφου 2 και το ότι έχουν χορηγηθεί επιδόματα στο δικαιούχο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37 Απευθείας αιτήματα προς τις αρμόδιες αρχές

1. Η Σύμβαση δεν αποκλείει τη δυνατότητα προσφυγής σε όσες διαδικασίες μπορεί να είναι διαθέσιμες βάσει του εσωτερικού δικαίου ενός συμβαλλόμενου κράτους, οι οποίες επιτρέπουν σε ένα πρόσωπο (αιτούντα) να απευθυνθεί απευθείας σε αρμόδια αρχή του κράτους αυτού, για ένα θέμα το οποίο διέπεται από τη Σύμβαση ακόμη και, υπό τους όρους του άρθρου 18, με σκοπό την έκδοση ή την τροποποίηση μιας απόφασης διατροφής.

2. Τα άρθρα 14 παράγραφος 5 και 17 στοιχείο β) και οι διατάξεις των κεφαλαίων V, VI, VII και το παρόν κεφάλαιο, με την εξαίρεση των άρθρων 40 παράγραφος 2, 42, 43 παράγραφος 3, 44 παράγραφος 3, 45 και 55, εφαρμόζονται σε σχέση με ένα αίτημα αναγνώρισης και εκτέλεσης το οποίο υποβάλλεται απευθείας προς αρμόδια αρχή ενός συμβαλλόμενου κράτους.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) εφαρμόζεται σε μια απόφαση χορήγησης διατροφής σε ένα ευάλωτο πρόσωπο, με ηλικία μεγαλύτερη αυτής η οποία καθορίζεται στο στοιχείο αυτό, στην περίπτωση κατά την οποία η απόφαση αυτή εκδόθηκε πριν το πρόσωπο φτάσει στην ηλικία αυτή και προέβλεπε διατροφή μετά την ηλικία αυτή, λόγω της αναπηρίας.

Άρθρο 38 Προστασία των προσωπικών δεδομένων

Τα προσωπικά δεδομένα τα οποία συγκεντρώνονται ή διαβιβάζονται στο πλαίσιο της Σύμβασης χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συγκεντρώθηκαν ή διαβιβάστηκαν.

Άρθρο 39 Εμπιστευτικότητα

Οποιαδήποτε αρχή διεκπεραιώνει πληροφορίες διασφαλίζει την εμπιστευτικότητα τους σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους της.

Άρθρο 40 Μη αποκάλυψη πληροφοριών

1. Μια αρχή δεν αποκαλύπτει ούτε επιβεβαιώνει πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν ή διαβιβάστηκαν σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, εάν κρίνει ότι, κάνοντάς το, θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την υγεία, την ασφάλεια ή την ελευθερία ενός ατόμου.

2. Η κρίση για το σκοπό αυτό, η οποία γίνεται από κεντρική αρχή, λαμβάνεται υπόψη από άλλη κεντρική αρχή, και ιδιαίτερα σε περιπτώσεις οικογενειακής βίας.

3. Τίποτα στο παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τη συγκέντρωση και διαβίβαση πληροφοριών από και μεταξύ των αρχών, στο βαθμό που αυτές απαιτούνται προκειμένου να υλοποιηθούν οι υποχρεώσεις στο πλαίσιο της Σύμβασης.

Άρθρο 41 Μη αναγκαιότητα επικύρωσης

Καμία επικύρωση ή παρόμοια διατύπωση δεν μπορεί να απαιτηθεί στα πλαίσια της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 42 Πληρεξούσιο

Η κεντρική αρχή του ερωτώμενου κράτους μπορεί να απαιτήσει πληρεξούσιο από τον αιτούντα, μόνο εάν ενεργεί εξ ονόματός του σε δικαστικές διαδικασίες ή ενώπιον άλλων αρχών, ή προκειμένου να οριστεί ένας αντιπρόσωπος ο οποίος θα ενεργεί με τον τρόπο αυτό.

Άρθρο 43 Είσπραξη των εξόδων

1. Η είσπραξη οποιουδήποτε κόστους προκύψει κατά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης δεν προηγείται της ανάκτησης της διατροφής.

2. Ένα κράτος μπορεί να εισπράξει τα έξοδά του από ένα μη δικαιωθέν μέρος.

3. Για τους σκοπούς μιας αίτησης η οποία έχει υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β), για την είσπραξη των εξόδων από ένα μη δικαιωθέν μέρος, σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο όρος «δικαιούχος» στο άρθρο 10 παράγραφος 1 συμπεριλαμβάνει και ένα κράτος.

4. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 8.

Άρθρο 44 Γλωσσικές απαιτήσεις

1. Οποιαδήποτε αίτηση και τα σχετικά έγγραφα συντάσσονται στην πρωτότυπη γλώσσα, και συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του ερωτώμενου κράτους ή σε άλλη γλώσσα, την οποία το ερωτώμενο κράτος έχει αναφέρει, μέσω δήλωσης σύμφωνα με το άρθρο 63, ότι θα αποδέχεται, εκτός αν υπάρχει απαλλαγή από την υποχρέωση μετάφρασης από μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους αυτού.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει περισσότερες από μια επίσημες γλώσσες και δεν μπορεί, για λόγους εσωτερικού δικαίου, να αποδεχθεί για όλη την επικράτειά του έγγραφα σε μια από τις γλώσσες αυτές, με δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 63, προσδιορίζει τη γλώσσα στην οποία συντάσσονται αυτά τα έγγραφα ή μεταφράσεις, για υποβολή σε συγκεκριμένα τμήματα της επικράτειάς του.

3. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τις κεντρικές αρχές, οποιεσδήποτε άλλες επικοινωνίες μεταξύ των αρχών αυτών γίνονται σε μια επίσημη γλώσσα του ερωτώμενου κράτους ή στα αγγλικά ή στα γαλλικά. Εντούτοις, το συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, εκφράζοντας επιφύλαξη σύμφωνα με το άρθρο 62, να αντιτεθεί στη χρήση είτε της αγγλικής είτε της γαλλικής γλώσσας.

Άρθρο 45 Μέσα και δαπάνες της μετάφρασης

1. Στην περίπτωση αιτήσεων στο πλαίσιο του κεφαλαίου III, οι κεντρικές αρχές μπορούν να συμφωνήσουν, για μια μεμονωμένη υπόθεση ή γενικά, ότι η μετάφραση σε μια επίσημη γλώσσα του ερωτώμενου κράτους μπορεί να γίνει στο ερωτώμενο κράτος, από την πρωτότυπη γλώσσα ή από οποιαδήποτε άλλη συμφωνηθείσα γλώσσα. Εάν δεν υφίσταται καμία συμφωνία και δεν είναι δυνατό, για την αιτούσα κεντρική αρχή, να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 44 παράγραφοι 1 και 2, τότε η αίτηση και τα σχετικά έγγραφα μπορούν να διαβιβάζονται με μετάφραση στα αγγλικά ή τα γαλλικά, για περαιτέρω μετάφραση σε επίσημη γλώσσα του ερωτώμενου κράτους.

2. Το κόστος της μετάφρασης, το οποίο προκύπτει από την εφαρμογή της παραγράφου 1, επιβαρύνει το αιτούν κράτος, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τις κεντρικές αρχές των εμπλεκόμενων κρατών.

3. Ανεξάρτητα από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8, η αιτούσα κεντρική αρχή μπορεί να χρεώσει έναν αιτούντα για τις δαπάνες της μετάφρασης μιας αίτησης και των συναφών εγγράφων, εκτός από το βαθμό στον οποίο οι δαπάνες αυτές μπορεί να καλύπτονται από το σύστημα νομικής συνδρομής της.

Άρθρο 46 Μη ενοποιημένα νομικά συστήματα – ερμηνεία

1. Σε σχέση με ένα κράτος στο οποίο δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων δικαίου, όσον αφορά σε οποιοδήποτε ζήτημα επιλαμβάνεται η παρούσα Σύμβαση, ισχύουν σε διαφορετικές εδαφικές μονάδες–

α) οποιαδήποτε αναφορά στο δίκαιο ή στη διαδικασία ενός κράτους ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, στο δίκαιο ή στη διαδικασία που ισχύει στη σχετική εδαφική μονάδα,

β) οποιαδήποτε αναφορά σε μια απόφαση η οποία εκδόθηκε, αναγνωρίστηκε, αναγνωρίστηκε και εκτελέστηκε, εκτελέστηκε ή τροποποιήθηκε στο κράτος αυτό ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, σε μια απόφαση η οποία εκδόθηκε, αναγνωρίστηκε, αναγνωρίστηκε και εκτελέστηκε, εκτελέστηκε ή τροποποιήθηκε στη σχετική εδαφική μονάδα,

γ) οποιαδήποτε αναφορά σε δικαστική ή διοικητική αρχή στο κράτος αυτό ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, σε δικαστική ή διοικητική αρχή, στη σχετική εδαφική μονάδα,

δ) οποιαδήποτε αναφορά στις αρμόδιες αρχές, τις δημόσιες υπηρεσίες και στους λοιπούς φορείς του κράτους αυτού, εκτός από τις κεντρικές αρχές, ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, σε εκείνα που εξουσιοδοτούνται να ενεργούν στη σχετική εδαφική μονάδα,

ε) οποιαδήποτε αναφορά στην κατοικία ή τη συνήθη κατοικία στο κράτος αυτό ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, στην κατοικία ή τη συνήθη κατοικία στη σχετική εδαφική μονάδα,

στ) οποιαδήποτε αναφορά στον τόπο των περιουσιακών στοιχείων στο κράτος αυτό ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, στον τόπο των περιουσιακών στοιχείων στη σχετική εδαφική μονάδα,

ζ) οποιαδήποτε αναφορά σε μια ισχύουσα ρύθμιση αμοιβαιότητας σε ένα κράτος ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, σε μια ισχύουσα ρύθμιση αμοιβαιότητας στη σχετική εδαφική μονάδα,

η) οποιαδήποτε αναφορά στη δωρεάν νομική συνδρομή στο κράτος αυτό ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, στη δωρεάν νομική συνδρομή στη σχετική εδαφική μονάδα,

θ) οποιαδήποτε αναφορά σε μια ρύθμιση διατροφής η οποία συνομολογείται σε ένα κράτος ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, σε μια ρύθμιση διατροφής η οποία συνομολογείται στη σχετική εδαφική μονάδα,

ι) οποιαδήποτε αναφορά στην είσπραξη εξόδων από ένα κράτος ερμηνεύεται ως αναφερόμενη, κατά περίπτωση, στην είσπραξη των εξόδων από τη σχετική εδαφική μονάδα.

2. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 47 Μη ενοποιημένα νομικά συστήματα – κανόνες ουσιαστικού δικαίου

1. Ένα συμβαλλόμενο κράτος με δύο ή περισσότερες εδαφικές μονάδες, στις οποίες ισχύουν διαφορετικά συστήματα δικαίου, δεν δεσμεύεται να εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση σε καταστάσεις οι οποίες αφορούν αποκλειστικά αυτές τις διαφορετικές εδαφικές μονάδες.

2. Μια αρμόδια αρχή σε μια εδαφική μονάδα ενός συμβαλλόμενου κράτους με δύο ή περισσότερες εδαφικές μονάδες, στις οποίες ισχύουν διαφορετικά συστήματα δικαίου, δεν δεσμεύεται να αναγνωρίσει ή να εκτελέσει μια απόφαση η οποία προέρχεται από άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αποκλειστικά επειδή η απόφαση έχει αναγνωριστεί ή έχει εκτελεστεί σε μια άλλη εδαφική μονάδα, του ίδιου συμβαλλόμενου κράτους, στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 48 Συντονισμός με προηγούμενες συμβάσεις της Χάγης περί διατροφής

Στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, η παρούσα Σύμβαση αντικαθιστά, υπό τους όρους του άρθρου 56 παράγραφος 2, τη σύμβαση της Χάγης της 2ας Οκτωβρίου 1973 για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων για υποχρεώσεις διατροφής και τη σύμβαση της Χάγης της 15ης Απριλίου 1958 για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων που αφορούν υποχρεώσεις διατροφής παιδιών, στο βαθμό που το πεδίο εφαρμογής τους, μεταξύ των εν λόγω κρατών, συμπίπτει με το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 49 Συντονισμός με τη σύμβαση της Νέας Υόρκης του 1956

Στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, η παρούσα Σύμβαση αντικαθιστά τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών περί διεκδικήσεως διατροφής εις την αλλοδαπήν, της 20ής Ιουνίου 1956, στο βαθμό που το πεδίο εφαρμογής της, μεταξύ των εν λόγω κρατών, συμπίπτει με το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 50 Σχέση με τις προηγούμενες Συμβάσεις της Χάγης για την επίδοση εγγράφων και τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η παρούσα Σύμβαση δεν έχει επιπτώσεις στη σύμβαση της Χάγης, της 1ης Μαρτίου 1954, για την αστική διαδικασία, στη σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδικαστικών εγγράφων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις και στη σύμβαση της Χάγης, της 18ης Μαρτίου 1970, για τη διεξαγωγή αποδείξεων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 51 Συντονισμός των επίσημων πράξεων και των συμπληρωματικών συμφωνιών

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν έχει επιπτώσεις σε οποιαδήποτε διεθνή επίσημη πράξη έχει συναφθεί πριν από την παρούσα Σύμβαση, στην οποία τα συμβαλλόμενα κράτη συμμετέχουν και η οποία περιέχει διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να συνάψει μια ή περισσότερες συμφωνίες συμβαλλόμενων κρατών οι οποίες περιέχουν διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από τη Σύμβαση, με σκοπό τη βελτίωση της εφαρμογής της Σύμβασης μεταξύ τους, υπό τον όρο ότι οι συμφωνίες αυτές είναι σύμφωνες με τα αντικείμενα και το σκοπό της Σύμβασης και δεν έχουν επιπτώσεις, στη σχέση των εν λόγω κρατών με άλλα συμβαλλόμενα κράτη, κατά την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης. Τα κράτη τα οποία έχουν συνάψει μια τέτοια συμφωνία διαβιβάζουν ένα αντίγραφο στο θεματοφύλακα της Σύμβασης.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και στις ρυθμίσεις αμοιβαιότητας και στα ενιαία δίκαια, τα οποία βασίζονται στους ειδικούς δεσμούς μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατών.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν έχει επιπτώσεις στην εφαρμογή των επίσημων πράξεων μιας περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα Σύμβαση, που έχουν υιοθετηθεί μετά τη σύναψη της Σύμβασης, για θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση, υπό τον όρο ότι αυτές οι επίσημες πράξεις δεν έχουν επιπτώσεις, στη σχέση των κρατών μελών της περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης με άλλα συμβαλλόμενα κράτη, κατά την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης. Όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση των αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης, η Σύμβαση δεν θα έχει επιπτώσεις στους κανόνες της περιφερειακής οργάνωσης οικονομικής ολοκλήρωσης, είτε αυτοί υιοθετήθηκαν πριν είτε μετά τη σύναψη της Σύμβασης.

Άρθρο 52 Κανόνας δικαίου με υπέρτερη ισχύ

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν εμποδίζει την εφαρμογή μιας συμφωνίας, μιας ρύθμισης ή μιας διεθνούς επίσημης πράξης που ισχύουν μεταξύ του αιτούντος κράτους και του ερωτώμενου κράτους, ή μιας ρύθμισης αμοιβαιότητας η οποία ισχύει στο ερωτώμενο κράτος, που προβλέπουν –

α) ευρύτερες βάσεις για την αναγνώριση των αποφάσεων διατροφής, με την επιφύλαξη του άρθρου 22 στοιχείο στ) της Σύμβασης,

β) απλουστευμένες, περισσότερο συνοπτικές διαδικασίες για αίτηση αναγνώρισης ή αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων διατροφής,

γ) ευεργετικότερη νομική συνδρομή από αυτή που προβλέπεται σύμφωνα με τα άρθρα 14 έως 17, ή

δ) διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν σε έναν αιτούντα, από ένα αιτούν κράτος, να υποβάλει αίτημα απευθείας στην κεντρική αρχή του ερωτώμενου κράτους.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποτρέπει την εφαρμογή ενός νόμου που ισχύει στο ερωτώμενο κράτος, ο οποίος προβλέπει ισχυρότερους κανόνες, όπως αυτοί αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως γ). Εντούτοις, όσον αφορά στις απλουστευμένες, πιο συνοπτικές διαδικασίες οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), αυτές πρέπει να είναι συμβατές με την προστασία που προσφέρεται στα μέρη σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24, και ιδιαίτερα όσον αφορά τα δικαιώματα των μερών να ειδοποιούνται κατάλληλα για τις νομικές διαδικασίες και να τους δίνονται επαρκείς ευκαιρίες να τύχουν ακρόασης και όσον αφορά τα αποτελέσματα οποιασδήποτε προσφυγής ή έφεσης.

Άρθρο 53 Ομοιόμορφη ερμηνεία

Κατά την ερμηνεία της παρούσας Σύμβασης, λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας της και η ανάγκη προαγωγής της ομοιομορφίας στην εφαρμογή της.

Άρθρο 54 Εξέταση της πρακτικής λειτουργίας της Σύμβασης

1. Ο Γενικός Γραμματέας της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο συγκαλεί, σε τακτά χρονικά διαστήματα, Ειδική Επιτροπή προκειμένου να επανεξετάσει την πρακτική λειτουργία της Σύμβασης και να ενθαρρύνει την ανάπτυξη ορθών πρακτικών στο πλαίσιο της Σύμβασης.

2. Για τους σκοπούς μιας τέτοιας επανεξέτασης, τα συμβαλλόμενα κράτη συνεργάζονται με το Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, για τη συγκέντρωση πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων και των στατιστικών και της νομολογίας, σχετικά με την πρακτική λειτουργία της Σύμβασης.

Άρθρο 55 Τροποποίηση των εντύπων

1. Τα έντυπα τα οποία προσαρτώνται στην παρούσα Σύμβαση μπορούν να τροποποιηθούν με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής, η οποία συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, στην οποία προσκαλούνται όλα τα συμβαλλόμενα κράτη και όλα τα μέλη. Η αναγγελία της πρότασης τροποποίησης των εντύπων περιλαμβάνεται στην ημερήσια διάταξη της εκάστοτε συνεδρίασης.

2. Οι τροποποιήσεις οι οποίες υιοθετούνται από τα συμβαλλόμενα κράτη που είναι παρόντα στη Ειδική Επιτροπή τίθενται σε ισχύ για όλα τα συμβαλλόμενα κράτη κατά την πρώτη ημέρα του έβδομου ημερολογιακού μήνα μετά την ημερομηνία της ανακοίνωσής τους από το θεματοφύλακα προς όλα τα συμβαλλόμενα κράτη.

3. Κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 2, οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, με γραπτή αναγγελία προς το θεματοφύλακα, να εκφράσει μια επιφύλαξη, σύμφωνα με το άρθρο 62, όσον αφορά στην τροποποίηση. Το κράτος το οποίο εκφράζει μια τέτοια επιφύλαξη, έως ότου αποσυρθεί η επιφύλαξη αυτή, αντιμετωπίζεται ως κράτος μη συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα Σύμβαση όσον αφορά την τροποποίηση αυτή.

Άρθρο 56 Μεταβατικές διατάξεις

1. Η Σύμβαση εφαρμόζεται σε κάθε υπόθεση στην οποία –

α) ένα αίτημα, σύμφωνα με το άρθρο 7, ή μια αίτηση, σύμφωνα με το κεφάλαιο III, έχουν παραληφθεί από την κεντρική αρχή του ερωτώμενου κράτους, αφού έχει τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση μεταξύ του αιτούντος κράτους και του ερωτώμενου κράτους,

β) ένα απευθείας αίτημα αναγνώρισης και εκτέλεσης έχει παραληφθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, αφού έχει τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση μεταξύ του κράτους προέλευσης και του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Όσον αφορά στην αναγνώριση και στην εκτέλεση αποφάσεων μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών στην παρούσα Σύμβαση, τα οποία είναι επίσης συμβαλλόμενα μέρη σε οποιαδήποτε από τις Συμβάσεις περί διατροφής της Χάγης που αναφέρονται στο άρθρο 48, εάν οι όροι αναγνώρισης και εκτέλεσης, στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, εμποδίζουν την αναγνώριση και εκτέλεση μιας απόφασης η οποία εκδόθηκε στο κράτος προέλευσης πριν την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το κράτος αυτό, η οποία διαφορετικά θα είχε αναγνωριστεί και εκτελεστεί υπό τους όρους της Σύμβασης οι οποίοι ίσχυαν όταν εκδόθηκε η απόφαση, εφαρμόζονται οι όροι της Σύμβασης αυτής.

3. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν δεσμεύεται, στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, να εκτελέσει μια απόφαση ή μια ρύθμιση διατροφής, όσον αφορά τις πληρωμές οι οποίες κατέστησαν απαιτητές πριν την έναρξη ισχύος της Σύμβασης μεταξύ του κράτους προέλευσης και του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εκτός από τις υποχρεώσεις διατροφής οι οποίες προκύπτουν από σχέση γονέα-παιδιού, έναντι ενός ατόμου κάτω των 21 ετών.

Άρθρο 57 Παροχή πληροφοριών σχετικά με νόμους, διαδικασίες και υπηρεσίες

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, μέχρις ότου κατατεθεί η επίσημη πράξη του για την επικύρωση ή την προσχώρηση ή υποβληθεί δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 61 της Σύμβασης, παρέχει στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο –

α) περιγραφή των νόμων και διαδικασιών του όσον αφορά τις υποχρεώσεις διατροφής,

β) περιγραφή των μέτρων τα οποία θα λάβει, προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 6,

γ) περιγραφή του πώς θα παράσχει στους αιτούντες αποτελεσματική πρόσβαση στις νομικές διαδικασίες, όπως αυτό απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 14,

δ) περιγραφή των κανόνων και των διαδικασιών εκτέλεσης που ισχύουν σε αυτό, συμπεριλαμβανόμενων και οποιωνδήποτε περιορισμών στην εκτέλεση, και ιδιαίτερα τους κανόνες προστασίας των οφειλετών και τις περιόδους παραγραφής,

ε) οποιαδήποτε διευκρίνιση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφοι 1 στοιχείο β) και 3.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν, υλοποιώντας τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο της παραγράφου 1, να χρησιμοποιούν ένα έντυπο περιγραφής χώρας, όπως αυτό προτάθηκε και δημοσιεύθηκε από τη Διάσκεψη της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

3. Οι πληροφορίες επικαιροποιούνται από τα συμβαλλόμενα κράτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 58 Υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από τα κράτη τα οποία ήταν μέλη της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, κατά τη διάρκεια της εικοστής πρώτης συνόδου της, και από τα λοιπά κράτη τα οποία συμμετείχαν στη σύνοδο αυτή.

2. Η Σύμβαση επικυρώνεται, γίνεται αποδεκτή ή εγκρίνεται και οι επίσημες πράξεις της επικύρωσης, της αποδοχής ή της έγκρισης κατατίθενται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, θεματοφύλακα της Σύμβασης.

3. Οποιοδήποτε άλλο κράτος ή περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης μπορούν να προσχωρήσουν στη Σύμβαση, αφού αυτή τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 1.

4. Η επίσημη πράξη προσχώρησης κατατίθεται στο θεματοφύλακα.

5. Μια τέτοια προσχώρηση παράγει αποτελέσματα μόνο όσον αφορά στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και εκείνων των συμβαλλόμενων κρατών τα οποία δεν έχουν προβάλει ένσταση για την προσχώρησή του, εντός 12 μηνών από την ημερομηνία της αναγγελίας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 65. Μια τέτοια ένσταση μπορεί επίσης να προβληθεί από τα κράτη κατά το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της Σύμβασης, μετά από μια προσχώρηση. Οποιαδήποτε τέτοια ένσταση γνωστοποιείται στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 59 Περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης

1. Μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία αποτελείται αποκλειστικά από κυρίαρχα κράτη και έχει δικαιοδοσία επί μερικών ή όλων των θεμάτων τα οποία διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, μπορεί ομοίως να υπογράψει, να αποδεχθεί, να εγκρίνει ή να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση. Η περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης έχει, στην περίπτωση αυτή, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός συμβαλλόμενου κράτους, στο βαθμό που η οργάνωση έχει δικαιοδοσία επί θεμάτων τα οποία διέπονται από τη Σύμβαση.

2. Η περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης γνωστοποιεί, κατά τη διάρκεια της υπογραφής, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης, στο θεματοφύλακα, γραπτώς, τα θέματα τα οποία διέπονται από την παρούσα Σύμβαση για τα οποία η δικαιοδοσία έχει μεταβιβαστεί στην οργάνωση αυτή από τα κράτη μέλη της. Η οργάνωση ενημερώνει αμέσως το θεματοφύλακα, γραπτώς, για οποιοσδήποτε μεταβολές στη δικαιοδοσία της, όπως αυτή διευκρινίζεται στην πιο πρόσφατη αναγγελία η οποία έγινε στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου.

3. Κατά τη διάρκεια της υπογραφής, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης, μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης μπορεί να δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 63, ότι ασκεί δικαιοδοσία σε όλα τα θέματα τα οποία διέπονται από την παρούσα

Σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη τα οποία έχουν μεταβιβάσει τη δικαιοδοσία τους στην περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης σε σχέση με το εν λόγω θέμα δεσμεύονται από την παρούσα Σύμβαση δυνάμει της υπογραφής, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης της οργάνωσης.

4. Για τους σκοπούς της έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης, οποιαδήποτε επίσημη πράξη κατατίθεται από περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης δεν προσμετράται, εκτός αν η περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης προβεί σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Οποιαδήποτε αναφορά σε ένα «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται εξίσου και σε μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης η οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος σε αυτή, κατά περίπτωση. Στην περίπτωση κατά την οποία μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης προβαίνει σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 3, οποιαδήποτε αναφορά σε ένα «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται εξίσου και στα συναφή κράτη μέλη της οργάνωσης, κατά περίπτωση.

Άρθρο 60 Έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παρέλευσης τριών μηνών από την κατάθεση της δεύτερης επίσημης πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης που αναφέρονται στο άρθρο 58.

2. Εφεξής, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ –

α) για κάθε κράτος ή περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1, τα οποία μεταγενέστερα την επικυρώνουν, την αποδέχονται ή την εγκρίνουν, κατά την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παρέλευσης τριών μηνών από την κατάθεση της επίσημης πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης,

β) για κάθε κράτος ή περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 3, κατά την ημέρα που ακολουθεί το τέλος της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας μπορούν να προβληθούν ενστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 5,

γ) για μια εδαφική μονάδα στην οποία έχει επεκταθεί η Σύμβαση, σύμφωνα με το άρθρο 61, κατά την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παρέλευσης τριών μηνών από την αναγγελία η οποία αναφέρεται στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 61 Δηλώσεις σχετικά με μη ενοποιημένα νομικά συστήματα

1. Εάν ένα κράτος έχει δύο ή περισσότερες εδαφικές μονάδες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα σε σχέση με τα θέματα τα οποία εξετάζει η Σύμβαση, μπορεί, κατά τον χρόνο της υπογραφής, της επικύρωσης, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης, να δηλώσει σύμφωνα με το άρθρο 63 ότι η παρούσα Σύμβαση επεκτείνεται σε όλες τις εδαφικές μονάδες του ή μόνο σε μια ή περισσότερες από αυτές και μπορεί να τροποποιήσει τη δήλωση αυτή υποβάλλοντας άλλη δήλωση, οποτεδήποτε.

2. Οποιαδήποτε τέτοια δήλωση γνωστοποιείται στο θεματοφύλακα και αναφέρει ρητώς τις εδαφικές μονάδες στις οποίες ισχύει η Σύμβαση.

3. Εάν ένα κράτος δεν προβεί σε καμία δήλωση σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Σύμβαση επεκτείνεται σε όλες τις εδαφικές μονάδες του κράτους αυτού.

4. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 62 Επιφυλάξεις

1. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, το αργότερο έως το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ή κατά το χρόνο υποβολής δήλωσης σύμφωνα με το άρθρο 61, να εκφράσει μια ή περισσότερες από τις επιφυλάξεις οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 2 παράγραφος 2, 20 παράγραφος 2, 30 παράγραφος 8, 44 παράγραφος 3 και 55 παράγραφος 3. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν επιτρέπεται.

2. Οποιοδήποτε κράτος μπορεί, οποτεδήποτε, να ανακαλέσει επιφύλαξη την οποία έχει εκφράσει. Η ανάκληση γνωστοποιείται στο θεματοφύλακα.

3. Η επιφύλαξη παύει να ισχύει κατά την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα μετά την αναγγελία η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Οι επιφυλάξεις σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν έχουν καμία αμοιβαία επίπτωση, με εξαίρεση την επιφύλαξη η οποία προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Άρθρο 63 Δηλώσεις

1. Οι δηλώσεις οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 2 παράγραφος 3, 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), 16 παράγραφος 1, 24 παράγραφος 1, 30 παράγραφος 7, 44 παράγραφοι 1 και 2, 59 παράγραφος 3 και 61 παράγραφος 1, μπορούν να γίνουν κατά την υπογραφή, την επικύρωση, την αποδοχή, την έγκριση ή την προσχώρηση ή οποτεδήποτε εφεξής, και μπορούν να τροποποιηθούν ή να ανακληθούν οποτεδήποτε.

2. Οι δηλώσεις, οι τροποποιήσεις και οι ανακλήσεις γνωστοποιούνται στο θεματοφύλακα.

3. Μια δήλωση η οποία γίνεται κατά τον χρόνο της υπογραφής, της επικύρωσης, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης τίθεται σε ισχύ ταυτόχρονα με την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εμπλεκόμενο κράτος.

4. Μια δήλωση η οποία γίνεται σε μεταγενέστερο χρόνο, και οποιαδήποτε τροποποίηση ή ανάκληση μιας δήλωσης, τίθενται σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παρέλευσης τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία παραλαμβάνεται η αναγγελία από το θεματοφύλακα.

Άρθρο 64 Καταγγελία

1. Ένα συμβαλλόμενο κράτος στη Σύμβαση μπορεί να την καταγγείλει με γραπτή αναγγελία, η οποία απευθύνεται προς το θεματοφύλακα. Η καταγγελία μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένες εδαφικές μονάδες ενός κράτους πολλών μονάδων για το οποίο ισχύει η Σύμβαση.

2. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μήνα, μετά την πάροδο 12 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η αναγγελία παραλαμβάνεται από το

θεματοφύλακα. Στην περίπτωση κατά την οποία, προκειμένου να ισχύσει η καταγγελία, καθορίζεται στην αναγγελία μεγαλύτερη περίοδος, η καταγγελία τίθεται σε ισχύ μετά την πάροδο αυτής της μεγαλύτερης περιόδου, μετά την ημερομηνία κατά την οποία παραλαμβάνεται η αναγγελία από το θεματοφύλακα.

Άρθρο 65 Αναγγελία

Ο θεματοφύλακας ειδοποιεί τα μέλη της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, και τα λοιπά κράτη και περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης τα οποία έχουν υπογράψει, επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει, σύμφωνα με τα άρθρα 58 και 59, για τα ακόλουθα—

- α) τις υπογραφές, επικυρώσεις, αποδοχές και εγκρίσεις οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 58 και 59,
- β) τις προσχωρήσεις και ενστάσεις οι οποίες προβάλλονται σε σχέση με τις προσχωρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 58 παράγραφοι 3 και 5 και 59,
- γ) την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση, σύμφωνα με το άρθρο 60,
- δ) τις δηλώσεις οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 2 παράγραφος 3, 11 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), 16 παράγραφος 1, 24 παράγραφος 1, 30 παράγραφος 7, 44 παράγραφοι 1 και 2, 59 παράγραφος 3 και 61 παράγραφος 1,
- ε) τις συμφωνίες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2,
- στ) τις επιφυλάξεις οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 2 παράγραφος 2, 20 παράγραφος 2, 30 παράγραφος 8, 44 παράγραφος 3 και 55 παράγραφος 3, και τις ανακλήσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 62 παράγραφος 2,
- ζ) τις καταγγελίες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 64.

Σε πιστοποίηση των οποίων οι υπογράφωντες, όντας νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συντάχθηκε στη Χάγη, την 23η Νοεμβρίου 2007, στην αγγλική και γαλλική γλώσσα, και τα δύο κείμενα όντας εξίσου αυθεντικά, σε ένα ενιαίο αντίτυπο το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία της Κυβέρνησης του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, και του οποίου ένα επικυρωμένο αντίγραφο θα σταλεί, δια της διπλωματικής οδού, σε καθένα από τα μέλη της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, κατά την ημερομηνία της εικοστής πρώτης συνόδου της και σε καθένα από τα λοιπά κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στη σύνοδο αυτή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Έντυπο διαβίβασης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Τα προσωπικά δεδομένα τα οποία συγκεντρώνονται ή διαβιβάζονται στο πλαίσιο της Σύμβασης χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συγκεντρώθηκαν ή διαβιβάστηκαν. Οποιαδήποτε αρχή επεξεργάζεται τα στοιχεία αυτά διασφαλίζει την εμπιστευτικότητά τους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους της.

Μια αρχή δεν αποκαλύπτει ούτε επιβεβαιώνει τις πληροφορίες που συγκέντρωσε ή διαβίβασε σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, εάν κρίνει ότι, κάνοντάς το, θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την υγεία, την ασφάλεια ή την ελευθερία ενός ατόμου, σύμφωνα με το άρθρο 40.

Μια απόφαση περί μη αποκάλυψης στοιχείων έχει εκδοθεί από κεντρική αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 40.

1. Αιτούσα κεντρική αρχή	2. Υπεύθυνος επικοινωνίας στο αιτούν κράτος
α. Διεύθυνση	α. Διεύθυνση (εάν είναι διαφορετική)
β. Αριθμός τηλεφώνου	β. Αριθμός τηλεφώνου (εάν είναι διαφορετικός)
γ. Αριθμός φαξ	γ. Αριθμός φαξ (εάν είναι διαφορετικός)
δ. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο	δ. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (εάν είναι διαφορετικό)
ε. Αριθμός αναφοράς	ε. Γλώσσα

3. Ερωτώμενη κεντρική αρχή

Διεύθυνση

4. Στοιχεία του αιτούντος

α. Επώνυμο:

β. Όνομα:

γ. Ημερομηνία γέννησης: (ηη/μμ/εεεε)

ή

α. Επωνυμία της δημόσιας υπηρεσίας:

5. Στοιχεία του ατόμου/των ατόμων για το/α οποίο/α επιδιώκεται ή είναι πληρωτέα η διατροφή

α. Το πρόσωπο είναι το ίδιο με τον αιτούντα, ο οποίος κατονομάζεται στο σημείο 4

β. i. Επώνυμο:

Όνομα:

Ημερομηνία γέννησης: (ηη/μμ/εεεε)

ii. Επώνυμο:

Όνομα:

Ημερομηνία γέννησης: (ηη/μμ/εεεε)

iii. Επώνυμο:

Όνομα:

Ημερομηνία γέννησης: (ηη/μμ/εεεε)

6. Στοιχεία του οφειλέτη⁶

---

⁶ Σύμφωνα με το άρθρο 3 της Σύμβασης, ο όρος «οφειλέτης» σημαίνει ένα άτομο το οποίο οφείλει ή υποστηρίζεται ότι οφείλει διατροφή.

α. Το πρόσωπο είναι το ίδιο με τον αιτούντα, ο οποίος κατονομάζεται στο σημείο 4

β. Επώνυμο:

γ. Όνομα:

δ. Ημερομηνία γέννησης: _____ (ηη/μμ/εεεε)

7. Το παρόν έντυπο διαβίβασης αφορά και συνοδεύεται από μια αίτηση σύμφωνα με τα:

- άρθρο 10(1) α)
- άρθρο 10(1) β)
- άρθρο 10(1) γ)
- άρθρο 10(1) δ)
- άρθρο 10(1) ε)
- άρθρο 10(1) στ)
- άρθρο 10(2) α)
- άρθρο 10(2) β)
- άρθρο 10(2) γ)

8. Τα ακόλουθα έγγραφα επισυνάπτονται στην αίτηση:

α. Για τους σκοπούς μιας αίτησης σύμφωνα με το Άρθρο 10 (1) α) και:

Σύμφωνα με το άρθρο 25:

- Πλήρες κείμενο της απόφασης (αρθρ. 25(1) α))
- Περίληψη ή απόσπασμα της απόφασης η οποία εκδόθηκε από την αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης (άρθρο 25(3) β)) (κατά περίπτωση)
- Έγγραφο το οποίο αναφέρει ότι η απόφαση είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης και, στην περίπτωση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί από διοικητική αρχή, ένα έγγραφο το οποίο αναφέρει ότι καλύπτονται οι απαιτήσεις του άρθρου 19 (3), εκτός αν το κράτος αυτό έχει διευκρινίσει, σύμφωνα με το άρθρο 57, ότι οι αποφάσεις των διοικητικών αρχών του καλύπτουν πάντοτε τις απαιτήσεις αυτές (άρθρο 25 (1) β)) ή εάν εφαρμόζεται το άρθρο 25 (3) γ)
- Εάν ο εναγόμενος δεν εμφανίστηκε και δεν εκπροσωπήθηκε στις νομικές διαδικασίες στο κράτος προέλευσης, ένα έγγραφο ή έγγραφα τα οποία να πιστοποιούν, κατά περίπτωση, είτε ότι ο εναγόμενος ειδοποιήθηκε κατάλληλα για τις νομικές διαδικασίες και είχε την ευκαιρία να τύχει ακρόασης, είτε ότι ο εναγόμενος ειδοποιήθηκε κατάλληλα για την απόφαση και είχε την ευκαιρία να προσφύγει ή να ασκήσει έφεση κατά των νομικών και πραγματικών στοιχείων (άρθρο 25 (1) γ))
- Όπου αυτό είναι απαραίτητο, ένα έγγραφο το οποίο εμφανίζει το ποσό οποιωνδήποτε καθυστερούμενων και την ημερομηνία κατά την οποία υπολογίστηκε το ποσό αυτό (άρθρο 25 (1) δ))
- Όπου αυτό είναι απαραίτητο, ένα έγγραφο το οποίο παρέχει τις απαιτούμενες πληροφορίες προκειμένου να γίνουν οι κατάλληλοι υπολογισμοί, στην περίπτωση μιας απόφασης η οποία προβλέπει αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή (άρθρο 25 (1) ε))

Όπου αυτό είναι απαραίτητο, τεκμηρίωση η οποία εμφανίζει το βαθμό στον οποίο ο αιτών δέχθηκε δωρεάν νομική συνδρομή στο κράτος προέλευσης (άρθρο 25 (1) στ)

Σύμφωνα με το άρθρο 30(3):

Πλήρες κείμενο της ρύθμισης διατροφής (άρθρο 30(3) α)

Ένα έγγραφο το οποίο αναφέρει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση διατροφής είναι εκτελεστή, ως απόφαση, στο κράτος προέλευσης (άρθρο 30 (3) β))

Οποιαδήποτε άλλα έγγραφα συνοδεύουν την αίτηση (π.χ., αν απαιτείται, ένα έγγραφο για τους σκοπούς του άρθρου 36 (4)):

β. Για τους σκοπούς μιας αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 10 (1) β), γ), δ), ε), στ) και (2) α), β) ή γ), ο ακόλουθος αριθμός δικαιολογητικών εγγράφων (εξαιρούμενων του εντύπου διαβίβασης και της αίτησης), σύμφωνα με το άρθρο 11 (3):

άρθρο 10(1) β)

άρθρο 10(1) γ)

άρθρο 10(1) δ)

άρθρο 10(1) ε)

άρθρο 10(1) στ)

άρθρο 10(2) α)

άρθρο 10(2) β)

άρθρο 10(2) γ)

Όνοματεπώνυμο: _____ (με κεφαλαία)

Ημερομηνία: _____ (ηη/μμ/εεεε)

Εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος της κεντρικής αρχής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Έντυπο βεβαίωσης σύμφωνα με το άρθρο 12(3)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Τα προσωπικά δεδομένα τα οποία συγκεντρώνονται ή διαβιβάζονται στο πλαίσιο της Σύμβασης χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συγκεντρώθηκαν ή διαβιβάστηκαν. Οποιαδήποτε αρχή επεξεργάζεται τα δεδομένα αυτά διασφαλίζει την εμπιστευτικότητα τους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους της.

Μια αρχή δεν αποκαλύπτει ούτε επιβεβαιώνει τις πληροφορίες οι οποίες συγκεντρώθηκαν ή διαβιβάστηκαν σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, εάν κρίνει ότι κάνοντάς το θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την υγεία, την ασφάλεια ή την ελευθερία ενός ατόμου, σύμφωνα με το άρθρο 40.

Μια απόφαση περί μη αποκάλυψης στοιχείων έχει εκδοθεί από κεντρική αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 40.

9. Ερωτώμενη κεντρική αρχή	10. Υπεύθυνος επικοινωνίας στο ερωτώμενο κράτος
α. Διεύθυνση	α. Διεύθυνση (εάν είναι διαφορετική)
β. Αριθμός τηλεφώνου	β. Αριθμός τηλεφώνου (εάν είναι διαφορετικός)
γ. Αριθμός φαξ	γ. Αριθμός φαξ (εάν είναι διαφορετικός)
δ. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο	δ. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (εάν είναι διαφορετικό)
ε. Αριθμός αναφοράς	ε. Γλώσσα

11. Αιτούσα κεντρική αρχή

Διεύθυνση

---

12. Η ερωτώμενη κεντρική αρχή βεβαιώνει τη λήψη, στις ..... (ηη/μμ/εεεε), του εντύπου διαβίβασης από την αιτούσα κεντρική αρχή (ένδειξη ....., ημερομηνία ..... (ηη/μμ/εεεε)), όσον αφορά την ακόλουθη αίτηση σύμφωνα με τα:

- άρθρο 10(1) α)
- άρθρο 10(1) β)
- άρθρο 10(1) γ)
- άρθρο 10(1) δ)
- άρθρο 10(1) ε)
- άρθρο 10(1) στ)
- άρθρο 10(2) α)
- άρθρο 10(2) β)
- άρθρο 10(2) γ)

Επώνυμο του αιτούντος: _____

Επώνυμο/α του/ων ατόμων/ου για το/α οποίο/α επιδιώκεται ή είναι πληρωτέα η διατροφή:

_____
_____
_____

Επώνυμο του οφειλέτη: _____

13. Αρχικά μέτρα τα οποία λήφθηκαν από την ερωτώμενη κεντρική αρχή:

- Ο φάκελος είναι πλήρης και υπό εξέταση
- Δείτε τη συνημμένη έκθεση για το καθεστώς της αίτησης
- Η έκθεση για το καθεστώς της αίτησης θα ακολουθήσει
- Παρακαλώ δώστε τις ακόλουθες πρόσθετες πληροφορίες ή/και τεκμηρίωση: _____

Η ερωτώμενη κεντρική αρχή αρνείται να διεκπεραιώσει την παρούσα αίτηση, αφού είναι προφανές ότι δεν πληρούνται οι απαιτήσεις της Σύμβασης (άρθρο 12 (8)). Οι λόγοι:

- παρατίθενται σε συνημμένο έγγραφο
- θα παρατεθούν σε έγγραφο το οποίο θα ακολουθήσει

Η ερωτώμενη κεντρική αρχή ζητά να την ενημερώνει η αιτούσα κεντρική αρχή για οποιαδήποτε μεταβολή στο καθεστώς της αίτησης.

Όνοματεπώνυμο: _____ (με κεφαλαία)

Ημερομηνία: _____ (ηη/μμ/εεεε)

Εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος της Κεντρικής Αρχής